44890			Σούλης Ι.	[illegible]
44891			Παγκίδης Κ.	Χρυσοί ἔμφραξις
44892			Ανωνίου Κυρ.	Τρεῖς ἐξαρτώνοντας
44893			Παναγιωτόπουλος Β.	Δύο ἀμφοτέρων ἔμφραξις 50% ἐπιπλοῦ γονδυλίς
44894			Πύρρου Ευρ.	Δύο δρ. ἔμφρ. τ. ἀμφ. ἔμφρ. δρ. σήμων, ἐξαρτώνοντας
44895			Κονδύλη Εὐρ.	[illegible] ἔμφραξις
44896			Αδαμίδη Π.	Τρεῖς ἐξαρτώνοντας
44897			Γαλανοῦ Αἰ.	Δύο σήμων
44898			Κρυστινός Ι.	Δύο δραχ. ἔμφραξις
44899			Γαλάτη Κ.	Ἐξαρτώνοντας
44900			Μυρωνοπούλου Ν.	Δραχ. ἔμφραξις
44901			Μαδιουδάκη Αἰκ.	Τρεῖς ἐξαρτώνοντας
44902			Κοκκινάκης Π.	Ἀμφ. ἔμφραξις
44903			Δραμύνα Δε.	Ἐξαρτώνοντας
44904			Ιαρμαίνη Δ.	Δύο ἐξαρτώνοντας
44905			Σμιρλῆς Αν.	Δραχ. ἀμφ.
44906			Χαλκί Χαρ.	Δραχ. ἔμφραξις
44907			Κεφφά Ἐ.	Ἐξαρτώνοντας
44908			Ζαμπλάκης Δ.	Ἀμφ. ἔμφραξις 50% ἐπιπλ. γονδυλίς
44909			Καρφοπούλου Ε.	Ἀμφ. ἔμφρ. τ. ἐξαρτ. ἀνωτ. ἐπ. σήμων
44910			Ανωνίου Ζ.	Δραχ. ἀμφ. 50% ἐπιπλ. γονδυλίς
44911			Ζερέλη Ευτ.	Εἰσόφλημα τοῦ νεω ἀριθ. 47701 ἐξ. 1 δραχ.

Bucuresci 15 Ἰουνίου 1896.

MINISTERUL
INSTRUCŢIUNEI PUBLICE
ŞI AL
CULTELOR

DIRECŢIUNEA CULTELOR

Cabinetul Directorului

Φίλε κ. Μεσογαῖε.

Ἐν ᾧ ὑπ' ἀριθ. 79 τῆς 30ῆς Μαΐου ἐ.ἐ. φύλλῳ τοῦ ἱεροῦ Συνοδικοῦ, ἀνέγνων περιληπτικὴν περιγραφὴν περί τῶν λόγων τῶν προκαλεσάντων τὴν παῦσιν τοῦ πρώην Μητροπολίτου Προυσίας τοῦ Ρουμανίας Γενναδίου, ἐπιστεύσατε ὅτι καὶ ἰδιαιτέραι ὑμῶν πληροφορίαι ἢ καθαίρεσις τοῦ πρώην Μητροπολίτου ἐφανέρωσαν ἐπὶ πολλαπλαῖς ἀντιδικίαις καὶ διαμάχας τῶν φανερωθέντων καὶ τῶν συνεργησάντων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ἐπιδίωξιν ὑπὸ μέρους τῶν φανερωθέντων καὶ τοῦ συνεργοῦ, ὅτι οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἐπετύγχανον πολλὰς ἐμπιστεύσεις αὐτοῦ διεβίβαζον εἰς καθηγορικὴν ἀρχὴν κ.τ.λ. Ἀγνοῶ, φίλε, πόθεν τῆς πληροφορίας ταύτας ἠρνήθητε. Τοῦτο μόνον γινώσκω ὅτι ἡ πληροφορία ὑμῶν ταύτη χρῆσις ἀκριβεστάτη καὶ ὅτι καλῶς ἐπράξατε διαγράψαντες τὰ ὑφ' ὑμῶν δημοσιευθέντα.

Ὁ πρώην Μητροπολίτης Γενναδίος, οὐ μόνον ἀντικείμενον ἐπιδιώξεως οὐδέποτε ὑπῆρξεν, ἀλλὰ καὶ φυσικαὶ παρουσιάσεις ὑπὸ μέρους τῶν συνεργησάντων καὶ ὑπὸ μέρους τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν τῷ ἀποκαθάρθησαν, οἱ ὅμως μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν ἀποστολικῆς καὶ ἀγαθοτέρας ἀπόψεως, φρονοῦν ὅτι διὰ τῆς τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας καὶ τῆς Συνόδου δύνασθαι πάντα δεινὰ καὶ ἀδίκως πραχθέντα, ἄνευ τῆς ἐξαχθείσης ὠφελείας. Τοῦτο βε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΩΣ ΘΑ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣΕΤΕ ΤΟΥΣ Α΄ Β΄ Γ΄ Δ΄ ΚΑΙ Ε΄ ΤΟΜΟΥΣ

Δι' ὅσους δὲν ἀπέστειλαν εἰσέτι τὰ τεύχη τῶν Β', Γ' Δ' Ε' τόμ· πρὸς βιβλιοδέτησιν, ἀναγράφομεν ἐκ νέου τοὺς ὅρους ὑφ'οὓς δύνανται βιβλιοδετήσουν τοὺς τόμους τούτους ὡς καὶ τὸν Α'.

Τὸ περικάλυμμα εἶνε ὁμοιόμορφον δι' ἅπαντας τοὺς τόμους, φέρει δὲ ἐπί τε τῶν δύο πλευρῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ράχεως, διχρώμους χρυσοποικίλους παραστάσεις, σχεδιασθείσας ἀπὸ τὸν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν βραβευθέντα ζωγράφον κ. Λ.Μπισκίνην.

Τὸ Λεξικὸν συρράπτεται ἐν ἀρχῇ, κατὰ σειρὰν σελίδων, μετ' αὐτὸ δὲ τὸ Περιοδικόν. Εἰδικὰ φύλλα, μὲ τὸν τίτλον, τὰ ὀνόματα τῶν συνεργατῶν καὶ τὸ εὑρετήριον τοῦ περιοδικοῦ, προσαρτῶνται εἰς τὸν τόμον κατὰ τὴν βιβλιοδέτησιν.

Ἕκαστον βιβλίον τίθεται ἐντὸς στερεοῦ ἐκ χονδροῦ χαρτονίου κυτίου καὶ ἀποστέλλεται καλῶς συσκευασμένον εἰς τοὺς δικαιούχους.

Ἡ ἐπένδυσις τοῦ καλύμματος γίνεται διὰ στερεοῦ, καὶ ὁρίστης ποιότητος ὑφάσματος, εἰδικῶς παραγγελθέντος εἰς Εὐρώπην.

Διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας, γίνονται καὶ εἰδικαὶ βιβλιοδετήσεις μὲ τὴν ράχιν ἐκ δέρματος.

Τιμὴ δι' ἑκάστην βιβλιοδέτησιν	δραχμαὶ	70
» μὲ τὴν ράχιν ἐκ δέρματος	»	100
Ἐπὶ πλέον ταχ]κὰ διὰ τὰς ἐπαρχίας	»	30
» » » » τὸ ἐξωτερικὸν	»	140

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀποστολὴν αὐτοῖς μόνον τοῦ καλύμματος διὰ τὴν βιβλιοδέτησιν τοῦ ἔργου εἰς τοὺς τόπους τῆς διαμονῆς των, θὰ μᾶς ἀποστείλουν δρχ. 40 σὺν ταχ]κὰ δρχ. 5. Καλύμματα μὲ τὴν ράχιν ἐκ δέρματος δὲν ἀποστέλλονται. Ὁμοίως δὲν ἀποστέλλονται καλύμματα εἰς τοὺς διαμένοντας ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.

Οἱ δικαιούμενοι καλύμματος δωρεὰν (οἱ καταβαλόντες συνολικῶς τὴν συνδρομήν των) δέον νὰ μᾶς γνωρίσουν ἂν ἐπιθυμοῦν νὰ τοῖς ἀποσταλῇ τοῦτο, ἢ νὰ βιβλιοδετήσωμεν ἡμεῖς τὰ τεύχη των. Ἡ συνολικὴ ἀποστολὴ τῶν συνδρομῶν τῶν ἀξιωματικῶν ὑπὸ τῶν Διαχειρίσεων, δὲν δημιουργεῖ τοιοῦτον δικαίωμα εἰς τοὺς ἀξιούς ἐφ' ὅσον οἱ ἴδιοι δὲν προκατέβαλλον ὁλόκληρον τὴν συνδρομήν.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει θὰ μᾶς ἀποστείλουν (οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 5 διὰ τὰ ταχ]κά, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ δρ. 30 διὰ τὰ δετικὰ (ἐὰν ἐπιθυμοῦν τὴν ράχιν ἐκ δέρματος) καὶ 30 διὰ τὰ ταχ]κά.

Οἱ κάτοχοι τευχῶν (συνδρομηταὶ καὶ ἀγοραστάι) θὰ μᾶς ἀποστείλουν ταῦτα πρὸς βιβλιοδέτησιν ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀξίας τῶν δετικῶν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους. Ἐὰν τοῖς ἐλλείπουν τεύχη, θὰ τὰ συμπληρώσωμεν ἡμεῖς μέχρι πέντε δωρεάν. Διὰ τὰ ἐπὶ πλέον ἐλλείποντα θὰ μᾶς ἀποστείλουν δρ. 7.50 δι' ἕκαστον.

Αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Στρατιωτικαὶ, Ναυτικαὶ καὶ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαί, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ταχ]κῶν ἀποστολῆς καὶ ἐπιστροφῆς, δύνανται συνεννοούμεναι μὲ τὰ Φρουραρχεῖα ἢ τὰς ὑφ' ἃς ὑπάγονται Μεγάλας Μονάδας, ἢ Διοικήσεις Χωροφυλακῆς, νὰ μᾶς ἀποστείλουν τὰ τεύχη τῶν ὑπ' αὐτὰς ἀξιωματικῶν συγκεντρωμένα ἐντὸς κιβωτίου, συνοδείᾳ ὁπλίτου ἢ διὰ φορτωτικῆς. Διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου θὰ ταῖς ἐπιστρέψωμεν ἡμεῖς ἐντὸς 7ημέρου, τὰ τεύχη βιβλιοδετημένα.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΤΩΝ Α΄ Β΄ Γ΄ Δ΄ ΚΑΙ Ε΄ ΤΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποκτήσωσι τὸ ἔργον ἀπ' ἀρχῆς χορηγοῦμεν τοὺς Α', Β', Γ', Δ' καὶ Ε' τόμους τῆς «Μ.Σ.Ε.» μὲ τὰς κάτωθι εὐκολίας πληρωμῆς:

Ἀξία ἑκάστου τόμου ἀδέτου δραχμ. 280.
Ἀξία ἑκάστου τόμου χρυσοδέτου δραχ. 350.
Ἀξία ἑκάστου τόμου μὲ τὴν ράχιν ἐκ δέρματος δραχ. 385.
Ταχ]κὰ δι' ἕκαστον τόμον δραχ. 35.

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν προστίθενται εἰς τὰς ἀνωτέρω τιμὰς 25 ο/ο, ἐὰν δὲ ταχυδρομικὰ κατὰ τόμον ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς 140.

Ἡ πληρωμὴ θὰ γίνεται διὰ μὲν τὸν Ε' τόμον διὰ καταβολῆς 50 δραχμῶν μηνιαίως ἀπὸ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1929 μέχρις ἐξοφλήσεως, διὰ δὲ τοὺς τέσσαρας προηγουμένους τόμους διὰ καταβολῆς δραχμῶν 50 μηνιαίως, μὲ προπληρωμὴν τῶν δεκάτων.

Ὁ δηλῶν δέον νὰ ἀναφέρῃ ἐν τῇ αἰτήσει του πῶς θέλει τὸ δέσιμον τῶν τόμων του καὶ ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ τῷ ἀποσταλῶσι ταχυδρομικῶς.

Ἡ ἀποστολὴ ἑκάστου τόμου θὰ γίνεται, ἅμα τῇ συμπληρώσει τῆς ἀξίας του...

Τὸ ἔργον δὲν κυκλοφορεῖ διὰ τῶν πρακτορείων τῶν ἐφημερίδων.

Διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὺς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποκτήσουν τοὺς ἐκδοθέντας Α', Β', Γ' καὶ Δ' τόμους καὶ νὰ ἐγγραφοῦν καὶ εἰς τὸν πέμπτον ἀπεστάλησαν εἰς τὰς στρατιωτικάς, ναυτικὰς καὶ ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ἰδιαίτεραι ὁδηγίαι, τὰς ὁποίας δύνανται νὰ ζητήσουν οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀπὸ τὰς διοικήσεις τῶν Σωμάτων εἰς ὑπηρετοῦν.

ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Η ΙΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΙΒΛΟΣ

"ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΙ,,

(1830 - 1930)

ΕΙΣ 2 ΟΓΚΩΔΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΜΕΓΙΣΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ
ΕΚ ΣΕΛΙΔΩΝ 1800 ΠΕΡΙΠΟΥ

ΕΡΓΟΝ ΜΝΗΜΕΙΩΔΕΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΔΗΜΟΣΙΑΝ
ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ

ΤΟ ΕΥΛΑΒΕΣΤΕΡΟΝ ΚΕΙΜΗΛΙΟΝ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἵνα τὸ ἔργον καταστῇ κτῆμα ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἐκανονίσθη τιμὴ δι' ἑμφοτέρους τοὺς τόμους δραχμ. ν 295, πληρωτέων εἰς δέκα μηνιαίας δόσεις (ἡ πρώτη δόσις δρ. 50 ἅμα τῇ ἐγγραφῇ, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀνὰ δραχ. 25 κατὰ μῆνα).

Διὰ τοὺς προπληρώνοντας ἐφ' ἅπαξ δραχ. 250.

Διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἰσχύει ἡ ὑπ' ἀριθ. 111568]555]12 2 30 Ε. Δ. Γ. Σ.

ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΩ ΟΡΟΙ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΙΣΧΥΟΥΝ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΓΓΡΑΦΟΜΕΝΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΕΧΡΙ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ἐ. ἔ. (Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 31 Μαΐου).

Η ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ Η ΕΙΣΠΡΑΞΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΑΝΕΤΕΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΝ», ὁδὸς Πειραιῶς 27α—Ἀθῆναι, πρὸς ἣν δέον ν' ἀπευθύνονται αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ ἐμβάσματα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τοῦ αὐτοῦ ἐν σελ. 316-17 Heyd Hist. du comm. éud. Tall. εν Λειψία 1885 τομ. Α'

Ἐπιστολὴ Ἰωάννου τοῦ Βοεμουντ ἐγκωμιαστικὴ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν Βασιλικῶν Δυναστειῶν τῆς Ἀρμενίας Παμφυλίας.

Ἔτος 315

Ἡ αὐτογραφικὴ αὕτη ἐπιστολή, βρεθεῖσα συνδεδεμένη ἀνεκδότων γεγονότων, εἶναι ἀγνωστοτάτη καὶ λαμπρὸς ἰδιόκτητον διὰ τὴν τῆς Κιλικίας ἱστορικὴν τῶν 975 ἐτῶν ἀφιερωμάτων κτῆσιν ἢ ἀφιερώσεων, οὗς ὀλίγα ἐξεύρομεν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ κατὰ τῶν Μουσουλμάνων κατέλιπον, δι' τὸν φέρουσιν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ μεγάλου Αὐτοῦ ὀνόματος. Τὸ ἀνεκτίμητον κτῆμα τοῦ ἐγγράφου τούτου, ἐπόμενον ἄγνωστον, ἔμενε κεκρυμμένον μέχρι τοῦ σφαγιαστοῦ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ ἀρμενικῷ κτήματι τοῦ γηραιοῦ ἐπισκόπου τῆς Ἐδέσσης· ἐμεταβιβάσθη εἰς τὸν πρῶτον τῷ 1821 ὑπὸ τοῦ Φ. Μαρτίν, ἀφοῦ ἐμένε σχεδὸν ἄγνωστον, μέχρι οὗ μετεβιβάσθη τὸ δεύτερον τῷ 1852 ὑπὸ τοῦ Δυλωριέ, μόλις δὲ τοῦ ἀνέκυψεν ἀπὸ τοῦ σκότους, ἐν ᾧ ἐκάθητο. Διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου ἀποδεικνύεται ἡ ἐξέλιξις καὶ ἐπανόρθωσις τῶν ἀτελεστάτων ἀφηγήσεων τῶν Βυζαντινῶν καὶ ἄλλων χρονογράφων, οἵτινες ἐπὶ χιλιετηρίδας εἰς τὴν αὐτογραφικὴν ἀφήγησιν καὶ ἐπὶ τοσαῦτα ἀφιερώματα ἀναφέρουσιν τὰ ἔφεσμα. Φυσικώτατον δὲ ὅτι ἡ μαρτυρία αὕτη τὸν ἐπιβεβαίνει ἀναφαίδευτος ἐπαίνος ἀντιφάσεως πρὸς τὴν τοῦ ἱεροῦ συγγραφέως ὅστις δυνατάσας τὰς ἐργασίας καὶ βεβαίως ἔγραψε τὴν ἀφήγησιν τὰ τοιούτου ἀφιερώματα αὐτοῦ. Ἡ αὐθεντικότης τοῦ ἐγγράφου οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν· ὁ δὲ Μαρτίν ὁ Ἐδέσσης, ὅστις ἔγραψε κατὰ τὴν πρώτην τριακοστὴν τετάρτην τοῦ 16ου αἰῶνος, ἔπαθεν ἀπὸ ἀγνοίας, ἐπειδὴ ἀνεγνώρισεν ὅτι ἀντίγραφον αὐτὸ ἐν τούτῳ τὸ ἔθνος, ὅπερ ἐπιστεύθη τὸ ἐνστόλιον ἐν τοῖς Βασιλικοῖς ἀρχείοις τῶν Παμφυλιῶν τῆς Ἀνι... Χρονογράφος λοιπὸν οὗτος, κατὰ τὴν ἀφήγησιν τῆς προσκυνήσεως Ἰωάννου τοῦ Βο... καὶ τοῦ τρόπου αὐτοῦ μέχρι τοῦ ὁρίου τῆς Ἀρμενίας, τῆς κατὰ τὸν Βασιλέως Ἀβίδ τοῦ Γ' συνοικήσεως συμπαθείας τῆς εἰς Μουσουλμάνων ἐπιστρατείας, τῆς φυγομαχίας τοῦ Ἀμίδης, τῆς ἀποχωρήσεως ἐπὶ Βαγδάτην πορείας, κάτι τοιοῦτον ἀναφέρει περὶ τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ τοῦ 974 γεγονότος, ἐξαιρουμένου τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ τὴν ἐν Ἀρμενίᾳ.

Ὑποσημείωσις 1) τοῦ ἀρχιμανδρίτου Μόλλου σελ. 76 εἰς τὸ ἀρχαιότατον

Ἐν τοῖς τῶν μοναστηριακῶν ἐγγράφων, ὅσα μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα εἶναι λίαν ὀλίγα, ὁ Δυδωρεὰν ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ ἐπισκοπῆς Μαρδαΐου τοῦ Ἐδέσσης ἐξηγόρασεν ἀφιερωθεὶς ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Μαρδαΐου, εἶναι ἡ ἀφήγησις τῆς ἀναγκαιοτάτης ἡμῖν τῆς Συρίας καὶ Μεσοποταμίας ἱστορικοῦ πονήματος ὁ Ἐδεσσηνός, αὐτὸς οὗτος τὰ πολλὰ καὶ ἀξιόλογα ἀφηγεῖται ἐν τῷ ἱστορικῷ αὐτοῦ ἔργῳ περὶ τοῦ ἐν τῇ Ἀρχῇ τῶν ἐξεταζομένων χρόνων, βασιλεύοντος τοῦ μεγάλου Ἡρακλείου. Διὰ τοῦτο δυνάμεθα ἐν τῷ παρόντι ἐπιδείξωμεν ἐν τῷ ὅπου μόνον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ βασιλέως τούτου, ἀναγραφομένην διὰ λίθου πολυτελοῦς ἀγνώστου καὶ λεῖον τὸν διάμαντα ἢ ὀνύχα εἶναι ἄλλον βέβαιον τινὰ χρονογράφον. Τοιαῦτα τινὰ τοῦ γράφου τοῦ τοιούτου ἀναφέρεται ἀναμφιβόλως ἐκ τῶν ἀρχείων τῶν Πάτρων τῶν Δωδεκανήσων εἶναι ἀναμφιβόλως ἀληθῆ, διότι ἡ αὐτὴ ταῦτα παρατηρούμενα ἐν τῷ λίθῳ παρόδοξον ὅτι μετεγράφθη ἀρχικῶς ἡ ἑλληνικὴ ἀρχαιοτάτη γραφή. Ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις ἡμῖν τεμάχεσι αὐτῆς ἀναγράφει τινὰ ὀνόματα διατηροῦν τὰ τοῦ γραμματικοῦ τύπου τὰ ἰδιόχειρα ἀρχαιοτάτου τινός. Οὕτω, φερ' εἰπεῖν, βρίσκομεν τὴν ἐξῆς ἀπὸ τὰ τοῦ βασιλέως τύπου ὄνομα, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ γενικῷ ἀριθμῷ τῶν ἀνωτέρω ὀνομάτων. (-ξος)

Κύριον τὸν ἱστορικὸν τοῦ βασιλέως.

«Ὁ βασιλεὺς δὲ ἐνδύνδη τὸν ἀρχὴν Ἱεροσολύμων 2) καὶ ἔγραψε ὡς τὸν Ἡρώδ ἑαυτοῦ τὴν ἀρχιεράτευσιν τάδε. 3)

---

2) Ὁ βασιλεὺς δὲ ἐφάνη ἐν τῷ λόγῳ ταύτῃ ὅτι ἀποδιωκτὴν ἀρχιερέα τὸν ἰδιόχειρα αὐτοῦ δημοτικὸν μὲ τὸν ἱερὸν ἐφανέρωσεν. Τοιοῦτος ἦν ὁ Σύρος καὶ ὁ Βροσέν (παρὰ Λεμωΐ).

3) Ὁ Μαρδαῖος δὲν ἀναφέρει ὅλον τὸν τόπον τοῦ ἐγγράφου ἀλλὰ μόνον τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ἀφ. τὸ ἀδιόχειρα. Ὁ γράφων ἀναφέρει ὅπου ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ 975 ἀπόκειται δὲ κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως Βασιλείου. Ἐν δὲ τῷ ἐν σημειώσει 3 σελ. 72 ἔργῳ ἐπιγραφαὶ τῶν ἐν Ἀσίᾳ ἐπιστολῶν τοῦ Ἰωάννου Σμυρνοῦ τὸ ἔτος 973 καὶ 974, ἐνῷ φαίνεται ἐκεῖνος ἐκλεγεὶς τὸ 974 καὶ 975.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

«Πόδος Ἡμῶν ἤτο νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὸν Ἅγιον τάφον τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοὺς ὀνυδοὺς τῶν Μουσουλμάνων. Ἐμπαστωνήσαμεν ὁ γραμματικὸς μὲ ἀρκετὰ χρήματα καὶ ἄλλα καὶ ἐπιστολὴν τὴν ἡμῶν ἐν Βηθλεὲμ τὴν Δημαιοδὲν λεγομένην ἤτοι εἰς Γεθσημανὴ καὶ εἰς Ἄγραν, τὴν καὶ Μαγδαλίδα. Οἱ κάτοικοι τῶν χωρῶν τούτων ἀγαπῶν ἐγγράφως καὶ ἐγὼ εἶν Ἡμῶν ἐπιστεύω φόβον εἰς τὸν Θεὸν καὶ διαγῶν ὑπὸ τὸ κράτος Ἡμῶν. Ἐντεῦθεν προηλθομεν πρὸς τὴν Καισάρειαν, πόλιν μεγάλην καὶ τῶν αὐτῶν τοῦ Ὠμανικοῦ Πολέμου, ἣν ἐπορεύθημεν· ἐκεῖ οἱ κατοίκοι Ἀρμένοι εἶναι ἐμπαστωνήσαν μὲ τὴν ἔδραν αὐτῶν, διὰ νὰ λείψουν τὰ φρούρια τῆς παραλίας, διὰ ἐχωρέσαμεν τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλὴμ καὶ διὰ προσκυνήσωμεν καὶ τῶν ἐκεῖνων τόπων. Τὸν ἐντὸς παραλίου μὲν τρακτέν τὸν φυλὴν καθυποτάξαμεν τὸ ἄκρον μέρος τῆς χώρας καὶ φρούραρχον μὲ ἐμπαστωνήσαμεν· προσκυνοῦμεν τοὺς κατοίκους τοὺς δ' ἀνδραγαθήσαντας ἐκαρπώθημεν καὶ παραδόθησαν. Πορευόμενοι ἐκατόδιν τὴν διὰ τῆς παραλίας ὁδὸν ἤκουσαν εἰδικὸν βηρυτὸς διάσημον καὶ ἀρχαίον πόλιν πρὸς τὰ κατοικεῖν ὑπὸ ἐθνικῶν τινῶν φρουσαν δὲ τὸν τόπον Μαρούν, ἐκυριεύσαμεν δ' αὐτὴν μὲ τὰ φρόρρα καὶ τὰ χωρία· ἐπαρχιοποιήσαμεν Χριστιανοὺς ἀρμένους, ἐν οἷς τὸν γραμματικὸν τοῦ Ἐμίρ-αρμουμενὶν Νουσεῖρ καὶ ἄλλους ἀνωτάτους ἀξιωματικοὺς διδασκόμενον δὲ τὴν πόλιν ταύτην εἰς Ἀρχηγὸν τῆς Ἡμετέρας ἐκλέξαμεν. Εἶτα ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐπαγάγωμεν καὶ τὸν Ἰωάννος· ἀλλ' οἱ κάτοικοι, ἅμα τοῦτο μαθόντες, ἀπέστειλαν πρὸς Ἡμᾶς τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν, οἵτινες παρεκάλουν τὴν βασιλείαν Ἡμῶν Ἰησοῦν νὰ ἀποβῶσιν ὑπήκοοι καὶ πολεμόφιλοι Ἡμῶν δοῦλοι εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ τὸ κεφάλαιον ἔχει ἐν τῇ Βηθλέεμ, ἵνα προσέλθωμεν προσκυνήσωμεν καὶ ἐπαναστήσωμεν. Πρὸς τοῦτο δὲ παρακαλοῦντες τὴν πρὸς τόπον πορείαν τοῦ Σαμουὴλ, ἀπὸ Ναζαρὲτ εἰς τὸ ὄρος Ἐφραὶμ, εὑρίσκομεν τὴν πόλιν Βηθὴλ ἢ Λουζὸ πόλις κειμένη πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἰορδάνου πρὸς τὸν τῆς Ἰερικὼ δρόμον. Ἡνδιαὶ τὴν ἐκεῖ πλησίον τὴν Δημαιοδόχων, καὶ ἐκεῖθεν προέρχεται βεβαίως τὸ ὀνόμαστον ὄρος μὲ τὰ χωρία ἐκεῖ ἐκαυδὰ ὁ Σαμουὴλ καὶ εἶναι δὲ οὕτως ὅλη ἡ ἱστορία τῶν Φαρισαίων χαλεπῶν ἀναφερόμενος

ὑπὸ τοῦ χος Νουσεῖρ.

(1) Εἰς δὲ τοὺς διαβεβαιώσεις ταύτας ἐνόν νὰ εἴμεθα νὰ εἴμεθα μόνοι μετὰ παρέλθωσιν αὐτῶν καὶ ἐμπιστεύσωμεν τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν, ἀπηλλάξαμεν δὲ ἀφ' αὐτῶν φόρον καὶ ἐλεύθερόμεν αὐτοὺς ἀφ' ἑκατέρου τοῦ ἔθνους Ἕλλων. Τὴν πορείαν Ἑλλήνων ἐπαναστάντες ἐχωρήσαμεν εἰς τὴν Βίβλον, ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ὀχυρώτατον φρούριον ὅπερ εἶχεν ὁδὸν ἐπυρπολήσαμεν ὑπαγαγόντες εἰς δουλείαν τὴν φρουρὰν αὐτοῦ. Προπορευόμενοι οὕτως ἐπολιορκήσαμεν τὰς ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις λιματτόντες αὐτὰς καὶ εἰς ἀλχμαλωσίαν τοὺς κατοίκους ἀπάγοντες. Κυριεύσαντες τὰ δίδομεν σύνταξιν ὁδοῦ, δι' ὧν οὐδείς τις εἶχε δίδει τὸ ἐπιτρεπόμενον ὁδοιπορικὸν καὶ μίαν δυνάτους. Ἀπὸ τὴν ἐποίησαν ἀρχιστράτηγοι καὶ ἐπιστάται πόλεις καὶ φρούρια ὑπὸ ἑλληνικὴν τιμὴν καὶ Ἑλληνικὸν φρουρὸν ἀποστελλόμενα, πάντα δὲ ταῦτα ἐπιστρωμνήσαντες ἄρδην κατεστρέψαμεν καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῶν εἰς αἰχμαλωσίαν ἀπηγάγομεν. Πρὶν ἢ κατεκρίθωμεν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπολιορκήσαμεν τὸ ἐπιτρεπόμενον τῶν Ἑλληνικῶν (Ἑλλήνων) καὶ τὸν Δαλαμανί (;) εἰς τὴν ἀφέρεσιν κατεστρέψαμεν καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῶν εἰς αἰχμαλωσίαν ἀπηγάγομεν. Πρὶν ἢ κατεκρίθωμεν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπολιορκήσαμεν τὸ ἐπιτρεπόμενον τῶν Ἑλληνικῶν

((Λοιπὸν Δαχηνοάχ. Ἡ ὀνειρομανὴς ὑμῶν εἶνον ἄμορφον καὶ γνῶδε καὶ ἀν-
μάθια. ἀφῆς ἐσοὶ ποὺ ἔν ὑπὲρ Ἡμῶν ὁ Θεὸς καὶ τὰς ἀνομίας τοῦ Ἡμῶν πίας
αἵτινες ἀποδιωκόμενοι ἐκ ἀνεξιφεύκτου τῷ βαθὺς κακίας ἀγαθότητος.
Τὰ ἀφεφανὴ ὑμνείας τιμήματα, ἀφορεῖα μέσον τῆς Βασιλείας Ἡμῶν
εἰς τὴν ὑμετέραν μέαν Ἡμῶν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐλθόντας ἐκεῖ θέλομεν
νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὴν ἐνδόξοτάτην σου Ἀλοιὸ, διὰ Ἡμῶν καὶ σοῦ
ἀναγνώσωμεν ταῦτα, ὅπως, ὦ Χριστιανὸς καὶ ἀκριβὲς τῆς Ἡμετέρας Βασι-
λείας φίλος, χαίρων ἀπολαύῃ τὴν ἀγάπην μου καὶ ἀγωνίσῃ τὸν Κύριόν Ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ γνῷς ὅτι μετὰ ἡμῶν, τῶν Χριστιανῶν, εἰ ὁ Θεός, ὁ ἀνι-
κήτας ὅπως ἡ Ἡμετέρα Βασιλεία κατεδυναστεύθη ἐπάνω τὴν Ἀνατολὴν
τῶν Περσῶν 2). Ἐμεῖς τὸν ἐκυριεύσαμεν τὴν Μεσοπο-
τάμιαν, τὸν Μουσουλμάνων, καὶ τὰ ἐρεῖ Δίγανα τοῦ ἀρίου ἀναχωρεῖν χου
Ἀμπούρου 3) ἐλάβομεν καὶ ἐπαγιάσαμεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἐπάνω τὸν
βόρον Ἡμῶν ὄρεμον, ὅπου αὐτῶν εἰσηγωνίσαν ἐς.

Δαχηνοάχ. ὀφαιόν τινος ὀνομασθὲν ὑπὸ τῶν χαλδαίων τῆς Βαβυλῶνος τοῦ
Παραδείσου πηγάνας, σημαίνων τὸ Βασιλεῖον κῆπον. Ὁ Λοιπὸν Ἐμφανεῖδια
τὸ τίγρον (Δὰ κι Ἀρμὶν) βασιλεὺς Ἀρμενίας. εἶναι ἡ ἐπωνυμία τοῦ Τιγρανοῦ
Δαχηνοάχ εἶναι μετάφρασις τοῦ ἑλληνικοῦ τίτλου ἄρχοντος τῶν ἀρχόντων,
ὅπερ κατὰ τὸ ἀκριβὲς ἐβυζαντινὸν κανονικὸν ἀντίστοιχον εἰς βασιλεὺς τῶν
ἄρχοντας [illegible] Μεγάλης [illegible] χώρας Ἀρμενίας ἐπιγράφουσιν ὧδε ((Ἐπὶ τὸν
φανέστατον ἄρχοντα τῶν ἀρχόντων (ἡγεμόνων) τῆς Μεγάλης
Ἀρμενίας καὶ ἀνεμαμανὴς Ἡμῶν τίγρον)) (Κωνσταντ. Πορφ. Βασ. Τόμος Β.)

2) Ὁ Τιγράνης Δεύτερος ἐνδυναστεύθη ἐπὶ τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῶν χρόνων
τῶν Ἀντιόχου, τὴν κατάστασιν τοῦ ἔτους ((Ἐν τῷ ἐξ ἐκείνου χωρίῳ τῆς
Ἀνατολῆς τῆς Δαρεῖου, βορειοανατολικῶς τῆς Μεσοποταμίας καὶ κατὰ τὴν
ἀνατολὴν τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας. Διὰ τοῦ ὀνόματος (Ἀνατολὴ τῶν Περσῶν) ἐπὶ τοῦ χώρου
ταύτας, αἱ ἱστορίαι ἔφερον τὸ ὄρειον τῆς Μεσοποταμίας. Ἐπάνω ἐκεῖνα κατὰ τὸν
ἄκρον τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας)) Ἐκ. Δεωρί).

Ἐκ. ἀνεμμαφίας: Αἱ διάμεσαι ἐκφωνήσεις ((ἀνεμμαφίας χαρακτηρίζει εἶναι τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ Τιγράνου)).

3) Ἀποσημείωσις ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου σελ. (13) πρωτοτύπου σελ.

Καὶ τὰ γεγονότα ταῦτα ἀπίστευσιν ἔδοσαν εἰς τὴν τοῦ προηγουμένου ἔτους ἱστορίαν. Ἀρχιεπίσκοπος κατὰ τὸν Γιαννιᾶ τὰ κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Μεθίβιου ἐκείνου ἐπισκόπου ταύτης μετὰ ἀκριβείας ὁποῖος ἐγράφη ἢ ἀναγνώσθη ἢ ἐφανερώθη.

Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος, ἐπίσκοπος Νεσίβεως, ἦν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ αἵματος τῶν Ἀρσακιδῶν πρωτοξάδελφος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Φωτιστοῦ, ἀφ' οὗ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς ἀρετῆς ἀφείσθη δὲ εἰς τὴν πρώτην ἐπισκοπὴν τὸ 325. Ἀκόμη μία αὐτοῦ ἐπιστολὴ ἐδημοσιεύθη ἀρχικῶς μετὰ λατινικῆς μεταφράσεως ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Ἀντωνίου Ἀλπῆ εἰς Ρώμην, 1736. Ἐπιμ. Δημητρ.

«Ἡ ἐκστρατεία ἡμῶν σκοπὸν εἶχε τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἀθρηνοκρατίας τοῦ Ἐμὶρ ἀλ Μουμενὶν, ἡγεμόνος τῶν Ἀρμενιακῶν, τῶν καλουμένων Μαυρο Ἀρσάκ ἢ ὅσοι μετὰ μεγάλων δυνάμεων κατ' Ἀρμενίας ἐλάφησε· καὶ ἐξ ἀνάγκης μὲν τὸ πρῶτον τὸν στρατὸν τῶν ἡμῶν ἀλλὰ τῇ ἀνδρείᾳ κλίνω δυνάμει καὶ τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ ἐνικήσαμεν ἀπόλεσε δὲ ἐκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδας φυλῆς ὡς καὶ ἄλλοι Ἀρμένιοι ἐκ τῆς χώρας. Τὸν τόπον ἀρμενικὸν τῆς χώρας αὐτῶν καταφθορὸν τῆς ἐνεκεν τῆς μαχαίρας τοῦ λαοβραῦνου καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν διεφθάσαμεν μετὰ δὲ τοῦ ὠραίου καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸν χειμῶνα ἡμῶν κατεγύσαμεν συννώμασιν.

1) Παραφθορὰ τῆς ἀραβικῆς λέξεως Μαρβὶ (Ὀρνιθᾶ) δι' ἧς ὀνομάζουν τὸ ἔθνος οἱ ἐν Μαρόνιτα κατοικοῦντες. Κατωτέρω ὁ Μαθθαῖος μνημονεύει τὸν λέγων Ἀρμενικοί, ἢ διὰ τῶν δύο δὲ τούτων λέξεων νοεῖ τοὺς Ἀγουανίους. Ὁ Ἐμὶρ ἀλ Μουμενὶν ὀνομάζεται ὁ Ἰωάννης Ἀρμενικὸς, ἐπικρατῶν τὸ μέρος ὅπου κατοικοῦσι Δρούζοι Μουΐζ.»

2) Ἀπὸ τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐπιστολῆς ἀναφαίνεται ὅτι ἡ ἐκστρατεία τοῦ 1774. Ἐκ δὲ τῶν τριῶν τελευταίων λέξεων νοεῖται ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπιστρατεύει ἐκ τῆς χώρας ἐξ ἀφορμῆς ἀποστασίας τινὸς ἐξ ἀφορμῆς ἀποστασίας τοῦ πατρὸς τῶν Βασιλέων ἐγένετο κατὰ τὸ ἔτος τοῦ 1774. Ὁ Φωστίνος ὁ ὁποῖος ἐπιστρατεύει ἐν Συρίᾳ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀντιόχειας Χίρος.

1) Κατὰ δὲ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου 3), παρασκευάσαντες ἅπαν τὸ ἀπαραίτητον Ἡμῶν, ἐξεστρατεύσαμεν καὶ ἐβαδίσαμεν εἰς τὴν Δουκίαν καὶ τὴν Παλαιστίνην, παραδιαβαίνοντες τοῦ εἰς τὴν Χώραν (ταύτην) τοῦ Σαρὰ 4) ἐξ ἀντιπέρας ἐπιγείους Ἡμῶν. Ἐξ ἐβαδίσαμεν εἰς Ἀντιοχείας μετ' ἅπαντας τοὺς Στρατοὺς Ἡμῶν καὶ ἐπόρευσε διαβαίνοντες τὴν ἄγονον ἀνήκουσαν Ἡμῶν Χώραν ἐπὶ τὸ ἀπέναντι τὸ ἀφίστατο Ἡμῶν ἐστρατόπεδον μεγάλους ἐπιβαλόντες φόβους καὶ ἀφοβίαν εὐλαβούντες ἐπιμελώτατοι. Ἀφικόμενοι δὲ εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἐμέσης οἱ κάτοικοι τῆς Χώρας, ὅτινες ἐτύγχανον ἐκεῖ ... τὴν ἡμέρας ἐκείνης τὸ Ἡμῶν μετὰ τιμῶν. Ἐπειδὴ ἐβαδίσαμεν εἰς Βαβύλα, τὴν νῦν Ἡμουάσιον καλουμένην, ἀφίν ἔνδοξον, μεγαλοπρεπῆ ἀρδεύουσαν τόφιμον, ὡραίαν καὶ ἐπιθαρρεῖ τοὺς κατοίκους αὐτῆς μετ' ἐνδόξων ἐξεδόντας διαβεβαιωνοῦν τὰ Ἡμέτερα στρατεύματα ἐφυγήν ἔτρεψαν καὶ ἐν τόπῳ τε μαχαίρας διώρασαν. Μετὰ τινας ἡμέρας ἀφιερωσάντες αὐτὴν, ὡρίσαμεν τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔθνη, οἱ δὲ Ἡμέτεροι μεγάλοι τὰ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἔλαβαν καὶ ἀμέτρητον ἀφθονίαν ἀφῆκαν. Ἐπειδὴ ἐπιστρεψάμεν τὴν Ἡμετέραν ἀφιερώσαντες τὴν μεγάλην πόλιν Δαμασκὸν ὡρεὶς ἐπιφορόμενοι αὐτῆς. Ἐν ὁδοιπορίᾳ αὐτοῦ συνεπόρευσαν μέρη, ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἡμετέραν Βασιλεύουσαν ἀφεστῶτας ἀφιστάμενοι τὰς δῶρα καὶ ἐπιτεταγμένους νὰ παραδίδωσιν Ἡμῶν ἵνα μὴ εἰς ἀπόστασιν ἀφιστάμεθα μετ' αὐτοῦ εἰς ἀλαζονείαν, ἀλλὰ τοὺς κατοίκους τῆς Βαβύλα, μετὰ παραστρέψαμεν τὴν Χώραν, ὡς ἀφιστάμενοι ἐπρέπεν. Καὶ ἐλθόντες ἀφεστῶν τὴν ἡμέραν δῶρα, ἀφῆκας βάσιν τιμῶν (λίθων) ἵππων καὶ μαρμάρων τιμῶν, μετὰ δὲ μεγάλων φαιδρῶν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πολυτιμήτων.

3) ἀντιστοιχεῖ περίπου τῷ Μαρτίῳ τοῦ ἔτους 675

4) Χώρα τοῦ Σαρὰ (Σαρὰ — ἡ — Συρία) ἀπὸ παλαιοῦ ἀπὸ τῶν Ἀρίβων ἡ Συρία.

1) Καθ' ἑστῶτος τοῦ Χαλιφάτου Σαρὰ Ἐπιδαυρίου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(1 Αἱ τῶν Ἀράβων συνταξεις, αἵτινες συνεποσοῦντο εἰς (40,000) ταχεῖαν 1/,
διεμηνήθησαν ὑφ' Ἡμῶν εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς τούτους. Οἱ μὲν ταχυδρόμοι ἐδίδοσαν Ἡμῖν
ὑ ἔγγραφον, δι' οὗ ἐπιστοῦντο ὅτι δεχόμεθα ὑπὸ τὴν Ἡμετέραν προστασ-
ίαν ἀποφασιζόμενοι ἐξ γενικῆς εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ἀπεφασίσαμεν δὲ τὸν δεύτερον
τὸν Δαμασκηνὸν ἔξοχον ἐν Καρδάμοις ἄνδρα, τοῦτο παρόντος ὅστις
ἐπιστεύθη τὴν ταχυδρομίαν ἀποδεικνύμενος ἐπιτήδειος ἡμῖν ἐπροσκύνησεν Ἡμῶν
ὑ πρωΐ δὲ τὴν τριακοστὴν αὐτῆς ἡμέρας εἰς δὲ ὑ ἑωθινὸν ἤδη ἀναχω-
ρίσαν τὸ Ἡμέτερον στράτευμα. Ἐπεκρύβησαν δὲ ἐνόρκως ὑ ἐκεῖνοι Ἡ-
μῶν δι' νυκτὸς φόβον ὑ ἀνεμαίνασαν: (1 Δόξα τῇ Βασιλείᾳ Ἡμῶν)! Ἐπὶ δὲ
τούτοις ὑ ἐπαπολυθῶσι τοὺς ἡμετέρους ἐκ δρόμου. Ἐπιδεξιωθέντες
μὲν πρὸς τὴν τελευταίαν λίμνην ἐνθα ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς πό-
μασε ἄρτον ὑ δύο ἰχθύων ἐπέρασε ὑ ἀνοδόν μὲν εἰλόμεθα
καὶ πολιορκήσομεν τὴν πόλιν ταύτην, ἀλλ' οἱ πάντες ἤδη τὴν
ὑποταγὴν αὐτῶν (ἐπιθυμοῦντες) δηλοῦντες, ὡς οἱ τῆς Δαμασκοῦ πυλῶν ὑ ἀνοῖξαν ὑ ἐπὶ
σὺν 30,000 ταχεῖαν, μὴ ὑποφερομένων τῶν ἄγαν ἀνεμμένων ὑ ἐπήνησαν
τὸ σφίσιν ἐπ' αὐτῶν Ἡμέτερον δικαστὴν ὑ ἔδωκαν Ἡμῖν ἔγγραφον,
δι' οὗ ὑπεχρεοῦντο νὰ μένωσι πιστοὶ ὑ καὶ ὑ πρὸς Ἡμῶν φόβον δὲ τοῦ αὐτοῦ
Τότε ἀφήκαμεν αὐτοὺς ἐλευθέρους τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας ὑ ἀπέστειλαν τοὺς
νὰ παραστρέψωμεν τὴν πόλιν αὐτῶν ὑ τὴν σφετέρας χωρὶς ἀναμάχης δι' αὐ-
τοῦ τῆς Λυπαρείας, διότι αὐτὴ ἦν ἤδη τῶν Ἁγίων ἀποστόλων. Ταύτα
ἐπράξαμεν ὑ ἐν Ναζαρέτ, ἐνθα ὁ ἀρχάγγελος ἐπηγγείλατο τὴν Ὑπεραγίαν
Θεοτόκον ὑ Ἡ πανάγιον Μαρίαν.

1) τὸ ἀρμενικὸν χρυσοῦν ταχεῖαν εἶχε περίπου τὴν ἀξίαν τοῦ δηναρίου τῶν Ἀράβων

(1 Προχωρήσαντες πρὸς τὸ ὄρος Θαβὼρ ἀνήλθομεν ἐνθα μετεμορφώθη ὁ Χρι-
στὸς ὑ ὁ Υἱὸς Ἡμῶν. Ἐπὶ δ' ἐστεφανώσαμεν ἐκεῖ, ἀφήκαντο πρὸς Ἡμᾶς ἐκ Δαμασκοῦ
ὑ ἐξ Ἱεροσολύμων ἄνδρες ἐπιτρέψοντες τὴν βασιλείαν Ἡμῶν ὑ τὸ ὄνομα Ἡμῶν
ἐξομολογούμενοι. Ἐφήνησαν δὲ πρὸς Ἡμῶν ὑ δικαστὴν ἐδήλωσαν ὑποτέλειαν
ὑ ἔστρεψαν ὑ ἐπιστολὰς τὴν Ἡμετέραν κυριαρχίαν ἐπιβεβαιώσαμεν δ' αὐτοῖς,
ὅτι ἐπιθυμοῦν.

(1 Τὰς Βαλαναίας, τὴν Σιχούν 1), καὶ τὴν ἀρίζηλον Βουβῶν 2), καὶ μέχρι Ῥάφης καὶ Καισαρείας οὐδεμιᾶ ἔμεινεν οὐδὲ θαλασσα μὴ παθοῦσα ὑπὸ Ἡμῶν τῇ δυνάμει τοῦ Ἀνάρχου Θεοῦ. Ἀπὸ παραλίας Ἡμῶν ἐξεπόδησαν μέχρι τῆς μεγάλης Βαβυλῶνος 3), καὶ ὑπηγορεύσαμεν νόμους εἰς τοὺς παλαιοὺς καὶ αὐθαιρέτους αὐτοὺς παρεστήσαμεν· διότι ἐπὶ δυνάμενον μὲ τὰ πολλὰ δυνάμεων τὴν χώραν διεβρέξαμεν, καὶ τὰς τρίβους καὶ τὰς ὁδοὺς καὶ ἐρημοῦντας τὸ ἄρος τοῦ Ἐμὲρ-ἀλ-Μουμενὶν μὴ κοπιάσαντος τὸ ἴδιόν ἕναν τῶν ἀναγκαίων αὐτοῦ· ἄνευ δὲ τοῦ ὑπερβολικοῦ πάνου καὶ τῶν ἀνίδρων εἰς τὰ ὑπερίτιμον τὰς ὁδοὺς τὰς ἐνδοξοτάτας γενόμενοι, ἡ Βαβυλὼν Ἡμῶν δὲ παρεδόθη εἰς αὐτὴν διότι παρεδώκαμεν τὸν Ἡγεμόνα τοῦ τόπου μέχρι Λιβάνου, καὶ νικήσαμεν αὐτὸν, χάριν τοῦ Ὑψίστου, παρ' Οὗ τὸ στέμμα Ἡμῶν ἔλαμεν.

Ὁ Ἰουμουλᾶς, ἤτοι δὲ τὸ πρότερον ὁ ἀμφίνυος μεταφραστὴς βεβαιοῖ ὅτι ἡ πόλις αὐτὴ ὀνομάζεται καὶ Ἰαβαὼν, (πόλις τῆς) πρὸ ἑπτὰ ἡμερῶν φαίνεται δὲ τοῦτο ἐκ τῆς ἀμφιβόλου τῶν λέξεων Ἰαβαὼν καὶ Ἰαβαὼν ἀλλ' ἡ Ἰαβαὼν πόλις τῆς φυλῆς τοῦ Βενιαμὶν πρὸς βορρᾶν τῆς Ἱερουσαλὴμ, εἶναι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἡ διήκουσα ὁ Ἰουμουλᾶς κατὰ μῆκος τῶν παραλίων τῆς Συρίας. (Σημ. Δυλωρίέ)

1) Σιχούν, ἀραβικῶς Σιχιὼν, πόλις καὶ ὀχυρώματος φρούριον τῆς πρὸς τὴν Ἀντιόχειαν χώρας, κείμενον ἐπὶ κορυφῆς ὄρους καὶ πρόσκαιρον ὑπὸ Βαλδουίνου καὶ μετὰ τῶν πολεμάδων σχηματιζόντων τέμενος.

2) Ἡ Βουβὼν. Ὀχυρωτὴ ἐπίσης ἐπὶ τῶν ὀρεινῶν κορυφῶν τῆς ὁδοῦ τοῦ Λιβάνου. Οἱ ἄραβες γεωγράφοι ἀποκαλοῦσιν αὐτὴν Βαφουνιὰ, Βεφουνιὰ ἢ Βοφιὰ καὶ τὸ ὄνομα αὐτὴν βορειοδυτικῶς καὶ ἀπέχουσαν μιᾶς ἡμέρας ὁδὸν τῆς Ἀπαμείας καὶ ἀναγκαῖα καὶ εἰς ἴσον ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Σιχών. (Σημ. Δυλωρ.)

3) Διὰ τοῦ ὀνόματος Βαβυλὼν ὁ συγγραφεὺς ἐνοεῖ ὅτι μὴ τὴν Βαγδάτην ἀλλὰ τὸ Κάιρον. Ἐν τῇ συνελίσει τῆς ἀφηγήσεως φαίνεται ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τοῦ Κάιρου ἢ τῆς Βαβυλῶνος τῆς Αἰγύπτου. Ὅταν ὁ Ἰωάννης Ἰουμουλᾶς λέγει Αἰγύπτου, ἐννοεῖ βεβαίως τὴν κάτω κοινὴν Συρίαν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

((Καὶ νῦν πᾶσα ἡ Φοινίκη, ἡ Παλαιστίνη καὶ ἡ Συρία, ἀπηλλαγμέναι τὴν τυραννίδα τῶν Μουσουλμάνων, ἐπανέκτησαν τὸ τοῦ Βωμαίου· ἀλλὰ καὶ τὸ μέγα ὄρος τοῦ Λιβάνου ἀνεγνώρισε τοὺς Χριστιανοὺς Νεστορίους, πάντας δ' οἰκοῦντας ἐν αὐτῷ Ἄραβας πολεμικοὺς ἀλλοφύλους καὶ δεσπότας ἡμῶν ἔπεσαν, καὶ διενοήθημεν αὐτοὺς τοὺς ἡμετέρους ἐπανελθεῖν Ἐπανεβρήσαμεν τὴν Ἀσσυρίαν ((, μετὰ ἀφάτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης· ἀπελθόντες δὲ ἐν ταύτῃ περὶ τοῦ ἐπισκόπου οὐ ἐμαρτυρήσαμεν ἐν Σαβαὼθ. Ἐπειδὴ ὅτι ὁ Θεὸς ἐχορήγησε τὸν Χριστιανοὺς ἡμᾶς ἀσφαλῶς ἐδιώκει ἤρατο. Εὕρομεν ἐν Σαβαὼθ τὰ ἅγια σανδάλια τοῦ Χριστοῦ ἀθικτότατα ὅτι ἐφανέρωσε μὲ γῆν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι, ἤτοι ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν παρῶν ἐπεστρέφη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων· καὶ οὐδέν ἀθίγγανον ἐξ αὐτῶν αἷμα καὶ ὕδωρ· ἀλλὰ δὲ εὕρομεν ἐν αὐτῇ τὸν τύπον τῆς Λόγχης. Εὕρομεν ἐθίσθη ἐν τῇ θέσει ταύτῃ καὶ τὴν σολύπιν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τὰ ἅγια δὲ ἐκεῖνα τὰ σώματα λαβόντες λίγα ἀπεστείλαμεν πρὸς φύλαξιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῷ Ἡμῶν πόλει. Κατὰ δὲ μῆνα σεπτέμβριον ὠδηγήσαμεν τὸ Ἀντιόχειαν τὸν τῇ δυνάμει τοῦ Ὑψίστου προσκυνοῦντα, ἀριστοδίκαιον Ἡμῶν. Ἀνεγνώσαμεν τὰ γεγονότα ταῦτα τὸν Ἐνδοξότητά Σου, ὅπως ἀναγινώσκων τὴν ἀγήνορα ταύτην δυναμίαν καὶ δόξαν τὴν ἄμετρον τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητα ἐπὶ τοσούτων τῶν ἡμερῶν τούτων καὶ ἐν ᾧ ποίᾳ καὶ πόσα ἐθαυμάσθησαν ἀνδραγαθήματα τὰ ((Ἔτος τοῦ τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ πάντα χοῦ μέχρι σήμερον τῆς ἐξάπτη πάντα χοῦ τῶν χωρῶν τούτων τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὑμνεῖται καὶ δοξάζεται, πάντα χοῦ μετὰ δόξης καὶ μεγαλωσύνης τὸ κράτος Μου δεσπόζει. Διὸ καὶ τὸ τίμιον Ἡμῶν σύμβολον ἀναπέμπομεν αἰνοῦντες τῷ Θεῷ τῷ χορηγήσαντι Ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς τοιούτους θριάμβους.

Εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ))

1/ Τὴν Συρίαν, δηλαδή.

2/ Κατὰ λέξιν τὰ τὸν Διάκονον τὰ σανδάλια τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τοῦ σεβασμίου Προδρόμου τρίχας εὗρεν ὁ Ἰωακεὶμ ἐν Μιμαιδῇ, τὴν δὲ σαυρωτὴν εἰκόνα, ἐν ᾗ κρεμάσθη ὁ Σταυρωθεὶς ἐπὶ τὸν Βηρυτοῦ.

Ἔτος τῆς ὡρᾶς τὸν Λεῶ Σαχήνδαχ ἐπισκόπου τοῦ Ἰωάννου Ἰωακεὶμ

Ὑποσημείωσις εἰς τοῦ Ἰωάννου Τζιμισκῆ ἐν σελ. (266-67)

Περὶ τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῶν Ναυπαρίων καὶ Ἀμαλφιτῶν μετὰ τῶν Σαρακηνῶν ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ ἀξιοσημείωτῳ συγγράμματι τοῦ κ. Heyd Histdu com m. in. pap. in Levant 1885 T. A. σελ. 99) τὰ κάτωθι:

« Ἡ ἑκουσία τῶν κατοίκων τῆς Ναυπάκτου, Ταόρμινας καὶ Ἀμαλφῆς εἰς τὴν διατήρησιν τῆς μετὰ τῶν ἀπίστων συμμαχίας ἀληθεστάτα ἐξηγεῖται ἐκ τῶν ἐμπορικῶν αὐτῶν σχέσεων. Ἔχομεν βέβαια τοιοῦτον τεκμήριον διὰ τοὺς Ναυπακτίους κατὰ τὸν Ι. αἰῶνα· τῷ 836 ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Βενετικοῦ Δημάρχου συνῆψε (συμμαχίαν) συνθήκην μετὰ τῆς Ναυπάκτου, ἐπιτρέψας ὅρον ὅτι οἱ Ναυπάκτιοι θὰ ἐπωλοῦν ἀγοράζοντες ἐμπορεύματα ἐκεῖνα καὶ μεταφέροντες αὐτοῖς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Λέγει τοῦτο τὸ ἐμπόριον ὅτι οἱ Ναυπάκτιοι μετῆγον τὴν ἐμπορευματικὴν ἐν τοῖς μουσουλμανικοῖς χώραις, Ταορμίνας δὲ ἀντὶ Ταόρμα καὶ ἀφοίνα τῶν Δωρέων ἐκείνων. Β. Τιμόρμιν: εἰκὸς ὅτι ἀπὸ τοῦ 871 οἱ Ἄραβες εἶχον διεξήγον μετὰ τῶν ἀρχόντων ἐμπόριον. Ἐπὶ 871, ὅτι ὁ ἀραβικὸς ἡγεμὼν Μοχαμὲτ Ἰβν Ἀχμὲτ ἀπέστειλε τὸν ὑποστράτηγον αὐτοῦ Ἀβδουλλὰχ ὡρμᾶτο κατὰ τοῦ Σαλέρνου. Ἀφρικανοί τινες ἔλεγον λόγους εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Σικελίας καὶ τὴν Βάρβ εἰδοποίησαν αὐτὸν διὰ τῶν Ἀμαλφίτων Φρέρου καὶ Ὀρμίνου, ὅτι ἐπρόκειτο τὸ τι ἐν Ἀφρικῇ μετὰ τῶν συμμάχων αὐτοῦ εἰς ἐμπορικὰς νῆσοι ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Ἐπιστρατείας, ἀγνοοῦντες τὸν κίνδυνον. Ἐπεμψαν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἀνδρὸς εἰς τὴν Σικελίαν, ἐκεῖ τὴν ἐπιμελητὴν τῆς Κεφαλωνίας, ἥτις ἦν ἡ ἕδρα τῶν ἀραβικῶν ἐμπορίων. Ἡ μετάβασις τῆς τοιούτου ἀπὸ τῆς Ἀφρικανοῦ εἰς τὴν Σικελίαν καὶ φυσικὸν λόγον τοῦ Ἀμαλφίτας, ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης μετὰ τῶν ἐκεῖ Ἀράβων φροντίζαντας τὰ μέλλοντα τῆς σχέσεις ἀναδιδάσκοντα συνήθεις καὶ τῶν ἐν Λιβύῃ καὶ Συρίᾳ. Συμβόλαιον τὰ λαμβάνει συναφεῖς ἐκείνο λλὰ Ἀμαλφῖται ἐν Σαλέρνῳ τῷ 973 (ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰω. Τζιμισκῆ), ἐκεῖνα τὸν ἐκεῖ ἐπιμελητὴ τοῦ ἐμπορίου μετὰ τῶν ἐκεῖ Ἀράβων, φροντίζαντας τὰ μέλλοντα τῆς σχέσεις ἀναδιδάσκοντα συνήθεις καὶ τῶν ἐν Λιβύῃ καὶ Συρίᾳ. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰω. Τζιμισκῆ ἐν τῷ ἐμπορικῷ χάρτῃ ἐμπορίας, ἐπικυρουμένου ὑπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ ἐκείνου λαοῦ ἐν τῇ συμβόλαιῳ ἀναγράφεται ὅτι ἡ συμφωνία διὰ ἔτος μόνον μετὰ τὴν ἐκείνου ἔτος τὴν συμβάλλομεν, ὅσοι εὑρίσκοντο τότε ἐν Βαβυλῶνι. (σήμερον ἐν Καΐρῳ)...

Παστάλη Βυζ. Μελ. 136-138

Οἱ Ἀμαλφιῆται ἐφοιτῶσαν ἀφ' ὅλων τῶν ἄλλων Ἰταλικῶν κοινοτήτων εἰς τὸ μετὰ τὴν Ἀγιοτάφου ἐμπόριον καὶ συνναυλοχοῦσι μετὰ τῶν Πισσαίων (ἴσως καὶ ἐπιφανεστέραι ἦσαν αὐτῶν ἐμπορικῶς) καὶ ἐνεπόρευον εἰς Εὐρώπην ἀφθόνως πολύμορφα μετὰ φόρων, οἱ δὲ ἐνεπόρευον τοῖς ναοῖς αὐτῶν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τοῖς λίχνοις τῶν Δρουσιανῶν, ἀρχιεπισκοπικοῖς, ἡγουμενικοῖς, ἡγουμενικοῖς καὶ λειτουργικοῖς ἐν τοιούτῳ μέτρῳ ἐν τοῖς ποσίν καὶ ἐπὶ πολὺ τῶν ἐξωτικῶν ἐν τοῖς λατινικοῖς χώραις κατὰ συγχρόνου μαρτυρίαν καὶ τὴν Δίκαν ἀφεσιάζεσθαι ἐν αὐτῷ. Ἐπιστατοῦσαν Ἀμαλφιῆται τῶν ἐμπόρων ἄνδρες κατὰ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐθνικῶν, ἀνωνύμων, ἐπιφανείας καὶ ἀνωβάτας, κατεσκευάσαν ἐν τῇ πόλει καὶ τὴν ἐνόβιον κατὰ τὴν τῶν αἰ φορεῖα Δικαιοσύνας τῆς μεγάλης ἐπιφανείας τῶν Ἀμαλφηνῶν τοῦ ναοῦ τῆς μονῆς τοῦ Μόντε Κασσίνου ἐν ᾗ ἐκ τῆς ἐπιφανείας ἀφιερώσαν τὴν χρυσῆν καὶ διὰ λίθων πολυτίμων καὶ ἐμαλίθων ἀφιερωμένην ἀρχιεπισκοπικὴν ἀρχιεπισκοπικὴν τῆς μονῆς Μόντε Κασσίνου, εἰκόνες ἁγίων, μωσαϊκά καὶ ἄλλα. Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Τζιμισκῆ (969-73) Ἀμαλφῖται, ἀποκαταστήσαν τὴν μονὴν τοῦ ἱερουργοῦ τῆς ἐν Ἁγίῳ μονῇ Λαύρας ἅγιον Ἀθανάσιον, ἀρχιεπίσκοπον πάντων αὐτῶν, ὅσους ἰδίαν οἱ αὐτοὶ ἱδρυσαν μονὴν ἀποκτήσαν ἐν τοῦ ὀνόματος αὐτῶν τῶν μονῶν τῶν Ἀμαλφιῶν καὶ ἔχουσαν ἐπώνυμον μετὰ τόπον ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ ἦν ἐν χρόνοις ἡ λατινική καὶ τάφος φορεῖ τὸ λατινικόν, ὡς ἐν τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν ὁμιλεῖται». Τέλος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Νόμοι—Διατάγματα

—25-4-30 Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3981 περὶ συνθέσεως καὶ ἁρμοδιότητος Ἀνωτ. Στρ. Συμβουλίου.

—28-4-30. Περὶ κωδικοποιήσεως Νόμων 3616 καὶ 4565 περὶ στρατ. ἱεραρχίας καὶ στρ. προβιβασμῶν.

—28-4-30. Περὶ ὀνομασίας ἐφέδρων ἀνθ]γῶν Ὑγειον. καὶ Φαρμ. Σώματος

Ἐγκύκλιοι

63684]109. Γεν. Ἐπιτ. Στρατοῦ. «Προκήρυξις διαγωνισμοῦ πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Στρατ. Σχολεῖον Εὐελπίδων 10 μαθητῶν. Ἐπὶ πλέον τούτων εἰσάγονται καθ' ὑπέρβασιν οἱ υἱοὶ ἢ ἀδελφοὶ τῶν ἐν πολέμῳ θανόντων ἢ ὁπωσδήποτε ἐξαφανισθέντων, οἱ ἐκ Αυτ. Μακεδονίας, ὡς καὶ οἱ Ἕλληνες τὴν καταγωγὴν, χωρῶν ὑπαγομένων εἰς ξένας ἐπικρατείας ἰθαγενεῖς. Προσόντα ὁρίζονται α') διαγωγὴ ἄμεπτος. β') Ὑγεία καὶ ἀρτία σωματικὴ διάπλασις. γ') ἀπολυτήριον ἀνεγνωρισμένου Γυμνασίου ἢ πρακτικοῦ Λυκείου. δ') Ἡλικία κατ' ἐλάχιστον ὅριον 16 ἐτῶν συμπεπληρωμένων καὶ κατὰ μέγιστον 20 ἐτῶν συμπεπληρωμένων τὴν 31 Μ]βρίου 1930. ε') Νὰ κέκτηνται τὴν Ἑλληνικὴν Ἰθαγένειαν. Αἱ αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογιτικῶν ἐξ ὧν ἀποδεικνύωνται τὰ προσόντα δέον νὰ ὑποβληθῶσι καὶ περιέλθωσιν εἰς τὴν Στρατ. Σχολὴν τὴν 30 Ἰουλ. 1930, οἱ δὲ ὑποψήφιοι νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν τὴν 8 π. μ. ὥραν τῆς 1 Αὐγούστου. Ἀπὸ 1—6 θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς δοκιμασίαν ἐπὶ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς εἰς τὸν δρόμον, πήδημα, ρίψεις δι' ἑκατέρας χειρὸς σφαίρας βάρους 7,257 χιλιογρ. Ἀπὸ 7—11 θὰ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἀνωτ. Ὑγειον. Ἐπιτροπῆς τοῦ Στρατοῦ μεθ' ὃ θὰ ἐπακολουθήσῃ ὁ διαγωνισμὸς τῶν ὑποψηφίων τῶν κριθέντων ἱκανῶν σωματικῶς. Οἱ ὑπηρετοῦντες ὁπλῖται καὶ ἔχοντες τ' ἀνωτέρω προσόντα θὰ ὑποβάλωσι τὰς αἰτήσεις των ἱεραρχικῶς).

Ἀποστρατεῖαι

Διὰ Π.Δ. 26-4-30 ἐτέθη εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς ἀνικανότητος ὁ λοχαγὸς χαρτογράφος Εὐσταθίου Ἀνδρέας.

Διὰ Π.Δ. 26-4-30 ἐτέθη εἰς ἀποστρατείαν τῇ αἰτήσει του ὁ λοχαγὸς πεζ. Παπαπολύζος Δημήτριος.

Πρόσκαιροι παύσεις

Διὰ Π.Δ. 26-4-30 ἐτέθη εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως ἐπὶ 1μηνον ὁ ἀντ]ρχης Πυρ]κοῦ Κρυστάλλης Β.

Διὰ Π. Δ. 29-4-30 ἐτέθη εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως ὁ ἀνθ]ρχος Καραμπελόπουλος Παῦλος.

Διαθεσιμότητες

Διὰ Π.Δ. 29-4-30 ἐτέθη εἰς ἀρηνον διαθεσιμότητα ὁ λοχαγὸς Μηχ. Παπαγεωργίου Ἀριστ.

Ἀνακλήσεις

Διὰ Π.Δ. 28-4-30 ἀνεκλήθη ἐκ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ εἰδικῆς ἀποστολῆς ὁ ταγματάρχης Πυρ]κοῦ Κιτσικόπουλος Πελ. καὶ λοχ. πυροβολικοῦ Ἀρβανίτη Κ.

Προαγωγαί

Διὰ Π.Δ. 29-4-30 προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθ]γοῦ Πυροβέστου ὁ ἐπιλοχίας Μπανάκος Παν.

Μετατάξεις

Διὰ Π.Δ. 29-4-30 μετετάχθησαν εἰς τὴν κατάστασιν πολεμικῆς διαθεσιμότητος (α' κατηγορίαν) ἐκ τῆς τοιαυτης τιμητικῆς διαθεσιμοτητος ἀξιωμ]κοὶ καὶ ἀνθ]σταί.

Διὰ Π.Δ. 30-4-30 μετετάχθησαν εἰς τὴν κατάστασιν πολεμικῆς διαθεσιμότητος (β' κατηγορίαν) ἐκ τῆς τοιαύτης τῆς τιμητικῆς ἀποστρατείας ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθ]σταί. (Ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου 5506 περὶ παθόντων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν ἐν πολέμῳ).

Διὰ Π.Δ. 30-4-30 μετετάχθησαν ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πολεμικῆς ἀποστρατείας ἐκ τῆς τοιαύτης τῆς εἰδικῆς ἀποστρατείας.

Η σοβαρα οσον και η
ελαφρα Μουσικη
αποδιδονται καλλι-
τερα με
ΤΟ ΝΕΟΝ
DECCA

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ, Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοὰ Ἀρσακείου, 12.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Ὁδ. Φίλωνος, 48.
ΠΑΤΡΑΙ: Ὁδ. Ῥήγα Φερραίου 84.
ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗ: Ὁδ. Βενιζέλου. 22.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ: Γράψατέ μας ἵνα σᾶς γνωρίσωμεν τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιπροσώπου ἀπὸ τὸν ὁποῖον μπορεῖτε νὰ προμηθευθῆτε ἕνα γραμμόφωνον μὲ τὴν αὐτὴν τιμὴν καὶ ὅρους ὡς καὶ ἀπὸ ἡμᾶς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ιωάν Αντων

Αντωνίου Ιωάννης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Σμύρνη Αγκύρας Ἔτος Η' (1888).

σ. 370

Πέτρου Κρεμμύου.

(υἱοῦ Μ. Γεδεών).

Διακόνου τῆς Ρουσσαγγελείας ἐκκλησίας

Ἐπιστολὴ πρὸς Εὐγένιον τὸν Βουλγαρίν.

Κυρίῳ Εὐγενίῳ διδασκάλῳ τοῦ ἐν τῷ ὄρει Ἄθωνος Σχολείου καὶ τοῦ θείου λόγου ἱεροκήρυκι.

Ἀγαπητὲ καὶ ἐμοὶ ἀγνώστως τὸ πρίν, ὅμως ἐξαιτούμενος τὴν συγγνώμην τῆς ἐρήνης καὶ τρόπον τινὰ, σύμφωνα σοι ὁμοῦ μὲ ταύτην μου τὴν ἐπιστολὴν τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἔγραψα πρὸς τὴν Σύνοδον τῆς Ρωσσίας ἢ μὲ διμερεῖς αἰτῆσ παρακαλῶ σε νὰ δεχθῇς τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν, ὡς πρὸς σὲ αὐτὸν γραφομένην, καὶ νὰ ἐκφρασθῇς καὶ πληροφορηθῇ τὸ ἐν αὐτῇ περιεχόμενον σύμφωνάς μοι ἔνας μαρτυρίας βεβαίας καὶ ἀκριβεῖς περὶ τῆς ἀγωνιάτης ὑπάρξεως καὶ περὶ τῶν δεινμάτων ἀπὸ ἁγίου καρφεροῦς, ὅσους ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἔζησε καὶ ἐπαθεν· ἤθελε μάθει ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἑρμηνείας ἐπιστολῆς πόσον δικαία τε καὶ χρεωστικὴ εἶναι ἡ ἐμή αἴτησις, καὶ πόσον ὄφελος θέλει προξενήσει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡ σὴ πρὸς με ἀνοικτὴ ἀποκάλυψις. Ἐπιστεύω ἐμαυτόν εἰς τὰς προσευχὰς σου. Ἤθελε χρεωστήσει ~~ἐμαυτόν εἰς τὰς~~ σημειώσει εἰς τὴν ὑποδέσιν καὶ ἐκκλησιαστικὴ ἐφαρμοσμῶν ἀπαλλαγὴ ἑνὸς ἀνθρωπίνου μόνον νὰ ἦναι βεβαιωμένη δι' ἀποστολικῶν μαρτυριῶν.

Προσθήκη. Πρόσφατος ἐκ τῆς γειτονικῆς νήσου Λέσβου, ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ φίλος ἐμός, κάποιος ἐν ταύτῃ τῇ πολιτείᾳ πρὸ δεκαετίας ἢ ὀλίγῳ ἔτι πλείονι, μὲ ἐπαρακαλέσε νὰ σοῦ στείλω αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν μου· ἤλπιζον ἐμοὶ πρέπον ἤθελε κάμει, ἐὰν ἐπιμελθῇς νὰ μοῦ ἀπαντήσῃς εἰς τὴν ὑπερέρχον διάκριτόν σου καὶ νὰ τὴν στείλῃς εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν Κωνσταντινίδην ἀποκαταστήσῃς εἰς ἄλλον τινὰ ἐπίσκοπον, ἂν οὐτος εἰς τὴν φρόνησίν σου φανῇ πρέπον. Τὸ αὐτὸ παρακαλῶ καὶ περὶ τῆς ὁμοιο

γίας τῆς ἐμῆς ὑπάτης, καὶ περὶ τῆς ἐμῆς ἐπισκοπῆς πρὸς τοὺς πατριάρχας, μητροπολίτας, καὶ ἀρχιεπισκόπους, καὶ ἐπισκόπους τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ταῦτα τὰ δύο γράμματα πέμπω σοι εἰς διάλεκτον γαλλικὴν μεταφρασθέντα, καὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ὑπογεγραμμένα· ἐλπίζω ὅτι πολλοὶ παρ' ὑμῖν εὑρίσκονται οἱ τὴν γαλλικὴν διάλεκτον εἰς τὴν ~~ἀνατολικὴν μεταξὺ~~ ἡμετέραν μεταφράζειν δυνάμενοι. Εἰς τὸ ζήτημα, τὸ ὑπὸ τοῦτον ἀνεφύη μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν φίλων, πολλὰ ἤδη ἔγραψα διὰ νὰ ἀποδείξω ὅτι ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία εἶναι καθολικὴ καὶ ὀρθόδοξος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις, εἰς ὃ φρονῶ περὶ τῆς Ῥώμης, καὶ περὶ τῆς προεδρίας τῆς καὶ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπερ δὴ καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἐνομίσθησαν μοι ὅμως καὶ ἄλλα πολλὰ νὰ γράψω, διὰ νὰ παρασκήσω φανερὰ ἀναίσχυντα τὰ τῶν Ῥωμαίων ἐπινοήματα κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γραικῶν. Διὰ τοῦτο συνέθετον ἔχωνα ἐξιστορήσω τὴν ἱστορίαν συνεχῆ καὶ ἀδιάλειπτον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν διαφορῶν ἄχρι τοῦ παρόντος· οὐδὲν ὅμως ἐν ~~ἀρχῇ τῶν διαφορῶν~~ τοῖς ἡμετέροις βιβλίοις εὑρέθη περὶ τῶν ~~διαφορ~~ διαφορῶν μεταξὺ Γραικῶν καὶ Ῥωμαίων, εἰ μὴ ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Φωτίου καὶ τοῦ νεωτέρου Κηρουλαρίου τῶν Γραικῶν, τῶν τε ἐν Λουγδούνῳ καὶ τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ· ἐὰν δύνασαι, εὐδοκιμώτατε, νὰ με συνάξῃς καὶ ἀπόψε καὶ ἡμῖν αὔριον, ὅσα συνελεξάμην εἰς τὴν ὑπόθεσιν, διὰ νὰ μὴ παραλείπω οὐδὲ οὐλάχιστον ἀξιόλογον ἀπὸ τὰ παραπάνω ὑπὸ τῶν τῆς Ῥώμης ἀνεφθέντων κατὰ τῆς τῶν Γραικῶν Ἐκκλησίας γενόμενα, δέομαί σου χαρᾶς νὰ ἀξιώσῃς νὰ μοι σταλῇς ἐκ τούτων ἁπάντων εἰς μίαν συνεχῆ ἱστορίαν διακεκριμένα· διότι θέλει ἀπαιτεῖν ἕνα φῶς λαμπρόν, τὸ ὁποῖον θέλει ἀπαίξει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἁπάντων τῶν γνησίων ὀπαδῶν τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ οὗτοι πάντες μεγάλας τῷ Θεῷ ἀναπέμψουσι τὰς εὐχαριστίας, ὅτι μόνον διὰ τὸ τὴν τῶν Γραικῶν Ἐκκλησίαν εἶναι καθολικὴν καὶ ὀρθόδοξος, ἀλλὰ καὶ διότι ἀντέστη εἰς τὰς τῶν Ῥώμης ἐπινοήσαν ἀθέμιτους ὁρμάς, ὡσεὶ τινες

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σύρροι χάριτοι. οἵτινες οὐδὲν ἀφανίσαι δύνανται τὸ παρεφθαρμένον τῶν τῆς ἐκκλησίας
τῶν ἀποστόλων ἐπιστολῶν ὑπόμνημα. Διὸ ἀναγκαῖον ἦν ἡμᾶς οἱ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν
χάριν ἀποδιδόντες τὸ σωμάτιον τοῦ τῶν Ἑβραίων Ἐπιστολῶν εἰς τὸν ἑλληνικὸν
μετατιθῶσι καὶ τὴν τῆς τοῦ Ἑπτὰ ἀπὸ τοιούτων μετὰ τοιαῦτα τοῦ
ὑμῶν οἱ καὶ τοῦ παρόντος μόνοι οὐκ ἐπιστάμεθα. Τοῦ δὲ ἡμῶν δὴ τοῦ
θείου Ἐπιστολῶν μέρη παραφθαρέντα καὶ τὴν ἀρχαίαν τὸ ἑρμηνεύον ῥῆτον μόνον
δόντα καὶ συμβεβηκότα τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἱερῶν Ἐπιστολῶν ἐπιφανῶς οἱ ἀκριβεῖς
καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐπιστήμην, ἐφ' ὅσον τὸν ἀλλὰ τοῦ ἐνδυναμοῦντος τοῦ ἡμῶν
ἀφωνίας δίκαιον ἐπιδιορθώσαν καὶ τὸν τῶν ἱερῶν, ἀκριβῶς καὶ δυνατὸν καὶ ἄρθρον τὸν
αὐτὸν παραφυλάξαι καὶ. Προσθέτομεν ἐνταῦθα ὅτι, ἀναγιγνώσκοντες ἐρωτήσεις
ἀρχῆς τοῦ προσόντος τῶν ἁγίων Συνόδων, καὶ ἀρχὴν τῶν ἀποστολικῶν τῶν
μόνον, οὐδὲν εὕρον ἀναγκαῖον τῷ τῶν ἱερῶν ἀρχιεπισκόπων τῶν διδασκάλων τῶν τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον διακοσμοῦντος καὶ ἐν τῷ Υἱῷ, καθάπερ καὶ τὸν Πατέρα
μαθόντες εὕρον τὴν τοιαύτην δόξαν ἀπεκαθαρτέαν τῷ διδασκαλίᾳ τῶν τε
ἁγίων Πατέρων καὶ τῶν ἱερῶν Συνόδων καὶ τῶν ἄνω ἀρχαίων καὶ ἱερῶν.
Καὶ ἐν τοῖς ἀρὸς τοῦ τόμου ἐπιστολαῖς μόνοι ἀποδείξαι ὅτι, οὐ μόνον τὸ
πνεῦμα καὶ ἐν τῷ Υἱῷ μόνον τοῦ ἁγίου προσεῖδον τῷ συμβόλῳ ἀρχὴ καὶ ὁ
ἐν τῷ φέρεται ὁλοκλήρως εἰς τὴν τῶν παλαιῶν ἐπιστολῶν διδασκαλίαν
ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπιστρεφόμενοι τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀλλ' ὅτι ἐπιστολὴν ἐπιγράμματι
ἐν τῷ τῷ τῷ ἐπιμαρτυρίῳ τῷ μεγάλῳ Διονυσίῳ τῷ Παλαιοκαισαρείας ἀρχιεπισκόπῳ
καὶ πρόεδρῳ τῆς ἐκεῖ ἐκκλησίας τὴν Πλωτινείαν Συνόδου. ἀφ' οὗ Δημητρίου καὶ
Διονυσίου ἐξαίρετον ἐκεῖνον ἐπιστολῶν παρεφθάρη καὶ κατὰ τὸν τοιαῦτα. Δι'
ὧν οἱ τῆς Πάφου ἐπίσκοποι τὸν τοιαῦτα πάλιν αὐτῶν τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἀκριβῶς
ὅτι, ἔτυχεν ἀφορμὴν τοῦ διαβάθου καὶ ἀφ' τῆς ἐπιστολῆς τῶν Ἑβραίων ἐκ
λόγου δὲ ἐπιφύσεως ἐκ τῶν ἀρχαίων. ὅτι. καὶ τὸν ἡμῶν οἱ τὴν ἀνατολὴν ἀποκαλοῦν
δηλοῦν καὶ ἀνιστορεῖν. Ἀλλ' ἐξ τὴν ἐκεῖνον αὐτὸν τῶν ἐκ τοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ
ἀποστόλου ἐπιστολῶν ἀποδεῖξαι. Πλὴν οὐ ἐκεῖνα μόνον σεμνόν, ἐν ὁ οἷον καὶ

ὁ· 371

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σχεδόν ευηλίδα τῇ τῶν Γραικῶν Ἐκκλησίᾳ προσέτρεβον, ὅτε εἰς δεινὰς προνοίας
περιέπεσα. Ἀποτελούσῃ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ τῆς Ἐκκλησίας. Μετὰ ἕνας οὖν
ταπεινίας, ἃς εἶχον μετ' αὐτοῦ συνεστόσεμοι ἀνάγκας ὅτε ἐνδέχεται νὰ ἴδῃ τῶν Γραικῶν
Ἐκκλησίας, σχεδιασμὴν αὐτὴν ἀπὸ αἱρεσιῶν προέτρεψας. Ἀλλ' ἡ τοῦ Γραικοῦ
μαρτυρία δὲ ἐξήρεσε εἰς ἐμὲ ἐν τοιαύτῃ καὶ οὕτως ἀξιοχόρῳ ἀποδόσει, νὰ
δυνηθῶ δηλαδὴ χάριτοσεύσω καὶ νὰ ὁμολογήσω δημοσίᾳ ὅτι ἡ τῶν Γραικῶν Ἐκ-
κλησία οὔτε εἰς αἵρεσιν, οὔτε εἰς σχίσμα ἀποστρέφεται, καὶ μάλιστα ὁπόταν
ἀφ' οὗ τοιούτου ἔμελλον νὰ διαφέχωμαι ἀφ' ὁ αὐτοῦ τοὺς Λατίνους,
ἀπὸ ἀφ' ὁ αὐτῶν, ἕως ἐσχάτου αὐτῶν, ἐξαιρουμένων δὲ τῶν ἐμοὶ ἐπιμελείας,
ἥνς ἐδυνήθην, ἐπεβαλόμην ζητῆσαί σε καὶ ἐξιχνεῦσαι ἀκριβῶς τὴν ἀλή-
θειαν κατὰ τῆς ἀποδόσεως, χωρὶς ὀχλεῖν νὰ προσέχω εἰς τὰς προλήψεις
μου. Μὲ τοιοῦτον σκοπὸν ἀνέγνων τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν, πολλοὺς
λόγους ἀπὸ τοιούτων ἀναφέρων, καὶ μάλιστα ἐκεῖνα καταλήξε μου τὴν ψυχήν, καὶ ἀόπτα
χαρᾶς ἐπλήσθη μου ἡ καρδία μου, ὅταν μὲ αὐτά μου τὰ ὄμματα κατεῖδον ὅτι
ἡ τῶν Γραικῶν οὔτε εἰς σχίσμα ἀποστρέφεται, οὔτε σφάλλεται, καθὼς φρονῶ
εἰς ἀνάγκας καὶ ~~[illegible]~~ ἡμέτερα σχολεῖα ἡμᾶς διδασκόμεθα. Τοῦς καὶ
κατανοήσας τοῦ πράγματος τὴν ἀλήθειαν, ἔγραψα γράμματα πρὸς πολλοὺς
τῶν ἐν τῇ Πολωνίᾳ διαφερόντων φίλων μου, δι' ὧν ἀποδείκνυον, ὅτι ἀδίκως
καὶ ἀναρμόστως αὐτοὶ κατακρίνουσι τὴν τῶν Γραικῶν Ἐκκλησίαν σχι-
σματικὴν καὶ αἱρετικήν. Αὐτοὶ δὲ πάντες ἀπαντήσαντες τοῖς ὑπ' ἐμοῦ γραφομέ-
νοις, ἀντεγράψαν τοῖς ἐμοί, καὶ μάλα εἰς ἕνα στόμα πολλῶν ~~[illegible]~~ ἐπιστο-
λῶν με ἐπιστεύσαν. Εἰς πολλὰς οὖν τῶν τοιούτων ἀπεκρίθησαν τοὺς ἀπαν-
τοφόρησε, ἀλλ' ὅμως ἀπορεῖν καὶ μίαν ἔτι δυσκολίαν τὴν ἀπόκρισιν πολὺ ἀπόθετον
καὶ διαλύσω με ἐπιχειρήσω καὶ σαφῆ. ταύτης λυθείσης, ἀπαντῶν τῶν παρ'
ἡμῶν γνωσθέντων τῆς ἀληθείας ἀπαντῶν δεικνυμένων οὐ ὀφθαλμοί. Αὕτη
ἐστὶν ἡ δυσκολία. Ἡ Ἐκκλησία (λέγουσι). τῶν Γραικῶν οὔτε ἀρχῶν,
οὔτε τελετῶν ἀπόλυσιν, ἐξ ὅτου γε τὸ σχίσμα τὴν ἀρχὴν ἔσχεν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ἢ διὰ ἄλλων γραμμάτων) ἐξ οὗ οἱ Γραικοὶ τῆς τῶν Λατίνων ἐκκλησίας ἀποστάντες, ἐγκαταλείφθησαν παρὰ θεοῦ τοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ αὐτῶν ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ οὔτε ἁγίους τινὰς ἀναδείξαντας, οὔτε θαύματα ὅλως ἐπιδείξαντος. Ἡ γὰρ ἁγιότης καὶ ἡ τῶν θαυμάτων δόξα γνωρίσματα εἰσὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐκδιακεχωρισμένα, δι' ὧν εὐχερῶς δυνάμεθα ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν αὐτὴν διακρίνειν, ὅθεν συμπεραίνουσιν, ὅτι ἡ τῶν Γραικῶν ἐκκλησία παντάπασι διεφθαρμένη, καὶ διὰ τοῦτο παντὸς χαρίσματος θαυματουργῶν ἀποστερημένη εἰθὺς δὲ πολλοὺς ἐν τοῖς κόλποις τῆς Λατινικῆς ἐκκλησίας ἁγιότητι καὶ θαυματουργίᾳ δυνάμει, καὶ ἐν τῷ βίῳ καὶ μετὰ θάνατον διαπρέψαντας προβάλλονται ἄνδρας διὰ νὰ ἀποδείξωσιν ἐντεῦθεν ὅτι οὐδὲ σύγκρισιν ὅλως εἰς [ἔχει τὸ] πᾶν αἰώνιον [μᾶλλον αἰωνίῳ] ἡ τῶν Γραικῶν ἐκκλησία πρὸς τὴν τῶν Λατίνων παραβαλλομένη. Οὐ δύναμαι νὰ ἀρνηθῶ ἐκείνο, τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ἀναφέρουσι περί τε τῶν ἁγίων καὶ τῶν θαυμάτων, οἷς ἡ λατινικὴ ἐκκλησία σεμνύνεται διότι μεγάλα εἶναι καὶ ἀναρίθμητα τὰ θαυμαστά, τὰ ὁποῖα παρ' ἡμῖν ὁ θεὸς ἐδείξατο ἀπὸ τοῦ ἐνδιάτου αἰῶνος μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Εἰς οὐδὲν λογίζομαι τὰ μυθάρια, ὅσα ὁ εὔπιστος ὄχλος, ἀσύνετός τε ὢν καὶ εὐκατάπαστος ὡς θαυμάσια γραστεύεται. Λέγω περὶ τῶν θαυμάτων τῶν δοκιμασθέντων καὶ ὧν ἡ πίστις ἀναμφίβολος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ἢ διὰ ἄλλων ῥημάτων). ἐξ οὗ οἱ Φραγγοι τῆς τῶν Λατίνων ἐκκλησίας
αὐτοὺς καθῃρέσαν, ἐκκαθαιρεθῆναι παρὰ θεοῦ σοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ σου τῶν,
ἐξ ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ὅτε ἀξίως ~~[illegible]~~ ἀναθεματίζοντος οὐκ θαύμα καὶ ἔλεγχον ἐκκλίσας
~~δόξαν σταυροσιμαι εἰς τοὺς~~ ~~[illegible]~~ τος. Ἡ γὰρ ἀξιόπιστος καὶ ἐπὶ τῶν θαυμάτων
δόξαν σταυρώσιμα τὰ τῆς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐκδιαχωρίσεται. Δι' ὧν εὐ
χερῶς δυνάμεθα ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν αὐτὴν διακρίνειν· ὅθεν συμβαίνει,
κατοικοῦσι τὴν τῶν Φραγγῶν ἐκκλησίαν ἀναπαύσασθαι δεξιωμένη, καὶ διὰ τοῦ
σταυροῦ χαρίσματος θαυματουργῶν ἀποτελεσμένη, τοῦδε δὲ ἀναλογοῦντος τῆς
τοῦ κόσμου τῆς Λατινικῆς ἐκκλησίας ἀξιόπιστα καὶ θαυματουργῶν ἀπο
τάμνει, καὶ ἐν τῷ δεῖν καιρῷ τὸ θάνατον δεικνύειν τοὺς προσβάλλοντας ἀν
θρώπους διὰ τὰ ἀποδείξωσιν ἐν τοῖδε ὅτι οὐδὲ ὁ ὑγιάσας ἄρτι τὸν [ἔχει ἐν.] λόγον
αἰωνίων [μετὰ αἰωνίου;] ἐν τῶν Φραγγῶν ἐκκλησίᾳ πρὸς τὴν τῶν Λατίνων
προσβαλλομένη. Δὲν δύναμαι τὰ ἀρκεῖν ἐκεῖνο, τὸ ὅμοιον αὐτοὶ ἀνε
φέρουσι περὶ τῶν ἀγίων καὶ τῶν θαυμάτων, ὅτι ἡ Λατινικὴ ἐκκ
λησία σεμνύνεται· διότι μεγάλα ἔτη καὶ ἀναριθμήτα τὰ θαυμάτα, τὰ ὅτε
τοῦ ἡμῶν ὁδηγοῦ ἐκέλευσεν ἀπὸ τοῦ ἐν δεκάτου αἰῶνος μέχρι τῶν καθ'
ἡμᾶς χρόνων. Εἰς οὐδὲν χρήσιμον καὶ μεμαθάρια, ὅτα ὁ ὑπόπτος ὄχλος ἀν
τικρὺς τὰ ὧν καὶ ἐπιπόλαιος ὡς θαυμάσια φρονεῖ καὶ. Λέγω περὶ τῶν θα
υμάτων τῶν δοκιμασθέντων, καὶ ὧν ἡ πίστις ἀναμφίβολος.

(~~ἔστω τὸ τέλος~~).
(~~ἔστω τὸ τέλος~~)
συμφώνως

Πέτρου τοῦ Χαλκεοῦ

6. 384 384 Δοκιμίου τῆς Ῥοδοφαγητοῦ ἐκκλησίας
Ἐπιστολὴ πρὸς Βῆκτορ Δοκίμιον τὸν Βούλγαρον.
Πρὸς τοὺς ἱεράρχας. Συλλειτουργοῦσιν ἱεράρχαι.

Ἐγὼ δὲν δύναμαι ἀρκεῖν καὶ τὰ εὐχαριστήσω τὸν θεὸν τῶν ὁλοκαυτωμάτων ἐπὶ
τῇ χάριτι, δι' ἧς διεκρίθησαν καὶ ἐστήθη καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἱερᾶς ἐκ
κλησίας ἐξ εἶχον περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡμῶν καὶ ἀπάτης τῆς καθ' ἡμᾶς ἀρχιεπι
τῆς

ἐκκλησίας. Μετὰ ἀφάτου ἀγαλλιάσεως ἐγὼ γραφίζω ὕστερα ἀπορίαν ἀμφοῖν εὕρεσιν, ὅτι ὑμεῖς δεῖ εἶσθαι ἀδιάβλητοι καὶ ἀνεπίληπτοι εἰς πάντα ὑμῶν, καὶ ὅτι δεῖ ἵνα βύσσηται πεπαρρησιασμένοι τῆς καθόλου ἐκκλησίας· ἀγαθὰ ἤρξεῖς ὅτι Λατῖνοι πάντως ἀφήσαμεν καὶ ἐκκλησιάσθημεν διὰ τὸ ἄφρον τοῦ Ῥώμης ἐπίσκοπον καὶ τὴν αὐθαδίαν αὐτοῦ ἡνέσχοντο. Καὶ μετὰ ἀφάτου λέγω ἀγαλλιάσεως ἐγὼ γραφίζω ὅτι δὲν ἦταν κανένα ἀληθὲς μεσότοιχον διαιρέσεως μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν· τόσον ὑμᾶς ἀγαπᾶν τοὺς Ῥωμαίους ὁμοῦ καὶ τοὺς Λατίνους, ἀπὸ τὸ νὰ ~~φρονήματα~~, ἐν οἷς καὶ συστήσαμεν μίαν καὶ μόνην σύμψυχον· ἐπειδὴ ὅσον περὶ τῶν νομικῶν ἐτοῖς καὶ ἐλέγχεσθε παρ' ἡμῶν, ὡς ὀφείλοντες παραιτεῖσθαι τὰ τοιαῦτα, διὰ τὸ ἐνωθῆναι μὲ τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν, ἐνοποιήσαντες γνωστὸν ἐν τοῦτο ὑμῶν ~~τὴν καθολικὴν~~ Ἐ- καὶ φρονήματα ταύτην διαχωρίζουσι· δηλονότι ἡ περὶ τῆς καθόλου ἱεραρχίας τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ῥώμης ἡμέρα δόξα καὶ ἡ περὶ τῆς προσθήκης τῆς καὶ ἐν τοῦ Υἱοῦ τῆς γενομένης ἐν τῷ δημβόλῳ, ἐγὼ μόνος ὑμῶν ἀπόλημπτος καὶ ἀπαρρησιασμένος ὅτι πάντα ταῦτα οὐδὲν ἀπεκρίνατο καὶ τόσον εἶμαι παρηκολουθημένος εἰς τοῦτο, ὅπου καὶ χρέος ἐμόν νομίζω νὰ κάμνω τὴν ὑμετέραν ἀπολογίαν ἀπὸ πρόσωπον πάντης τῆς γῆς, καὶ νὰ ἀποδείξω ὅτι πολλοὶ ἀπέχοντες ἀπὸ τὰ νὰ ἤσθε αἱρετικοὶ καὶ σχισματικοί, ὡς ποιεῖ πρὸ ἡμῶν πολλοί, ὑμεῖς ἐξ ἀναγκαίας τούτου ὁρθοδόξοι εἶναι καὶ πάσαις ταῖς φρονήμασιν, ἐφ' οἷς ἐλέγχεσθε· καὶ ὅτε μάλιστα ἐκεῖνος ἐφυλάχθητε προσκεκολλημένοι εἰς τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν σύστασιν αὐτῆς καὶ οἰκοδόμησιν ἐπαυσάσατε μέχρι τῆς σήμερον νὰ ὁμολογῆτε τὸ ἀμετάθετον αὐτῆς, ὡς τὸ ἓν καὶ μόνον ἀμετάθετον τὸ ἀσφαλὲς καὶ ἀδιάσειστον εἰς πάσας αἱρέσεις τάς τε περὶ τῆς οὐσίας καὶ τὰς περὶ ἀνθρώπων, διὸ τὰ αὐτὸ ἀντιβαίνει ἀπόνοιαν ἐν ἀναιδείαις ταῖς διαφοραῖς, αἷς πρὸς τὴν Ῥώμην ἐλάβετε. Τοῦτο παραδείκνυται τὴ ἀληθείαν εἰς τοὺς λόγους μου, ὅτε ὑμεῖς πάντοτε πιστεύετε ἐνώθητε μὲ τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν, ὡς ἤρξεῖς σὲ μαθὼν ὑμῶν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αντίγραφον

Αριθ. 447

Αγιωτατη Υποδιοικήσεις Αγίου Όρους
Δι' ιερά εντολή
Της Ιερας Κοινότητος Αγίου Όρους Συνάξεως

Πρόκειται περί υπερβάλλοντος προσανάλωσιν εις τον ποιμενικόν υποδείγμα, παρασκευασθέντος εν σιδηροστοιχίω τοιούτου μάλιστα μοναχού εν τη Ιερά Μονή Αγίου Παντελεήμονος Λάκκου εκείνου μετ' αυτού ήτοι.

1/ Ιωαννίκιον εν Χύκρου
2/ Μιχαήλ Ζαμπάν εν Χύκρου καλύβη Αγίας Ελένης.
3/ Χοβρά εν τη καλύβη Ξηροπάλυβο
4/ Μακάριον εν τη καλύβη Τριών Ιεραρχών.
5/ Αβραάμ εν τη καλύβη Τίμιου Προδρόμου.

εν Καρυαίς τη 19η Μαΐου 1913

Ιερ. Βερβιανόπουλος
Αρχ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ψυχικόν τῇ 13-3-55

Ἀγαπητέ Δημοσθένη,

Παρέξοχον ἀφορμὴ, ὅτι χρόνου πολλοῦ περιπλωμένου ἀσκοπῶ εἰς τὴν φρόν μου διαβιβασθεῖσαν ἡ παρ' ὑμῶν ἐπίσης εὐσπλαγχνίαν κατὰ συνεχεῖς ὑποχρέωσιν ἐπιστολὴν τοῦ σεβασμιωτάτου πρ. Νευροκοπίου κ. Γεωργίου Παπαγεωργιάδου. Ἐκδοτικὴ ἐν ἄτοχος εὐσπλαγχνία, ὅπερ ἀπόλυτον χρόν ἐνεκωφφρεῖτο ἡ ἐν ἐσωτερικῷ ἡμέρα ἐδίνετο χαρμοσύνο ὁ ἑορτικὸς ἐφεμερίδη ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Μητροπολιτικοῦ ἐνώπιον τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡ πλήθους ἀρχιερέων ἡ ἱερέων. Ἡ τίς ὁ δεσπόσας μετ' ὀλίγον ἡ διαπρεπεύσας; οὐχὶ ἄλλος, οὐχὶ ἐχθρός, ἀλλ' ἄσπονδος φίλος ἡ συνέκδημος ἀπόλυτος ἐν Κιόχει μαθητικῶν μας χρόνων, ὁ σπουδαῖος εὐφρενοδίας ὑπ' ἐμοῦ ἡ ἀδελφῶν περιποιήσεων ἀξιωθεὶς ἐν ἄθῳ.

Ἡ μεγάλη αὕτη βραδύτης προῆλθεν ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἀνέμενον γεγονός τι, ὅπως ἰδίοις τὸν ἰδιότροπον φίλον, ὅτι παραλογίζεται - οὐχ χειροπόνεοι διὰ τὴν φράσιν - ὡς κατανοεῖ χθὲς ἀρίστου. Μετὰ 50ετῆ φιλίαν ἡ κοινοτροφίαν ἡ συζήτησις, καθ' ἣν ἐπὶ συνεφωνοῦμεν, εἴτε διεφωνοῦμεν ἀπεχωριζόμεθα πάντοτε φίλοι, ὡς γράφει, ἐσχάτως παρετήρησεν εἰς ἐμὲ δύο ἀταξίας "ἀσυμπαθεῖς!" τὴν μὲν σκληράσας "ἐκ συνωμοσίας", τὴν δὲ "ἐξ ἐπιμονῆς". Παραδέχομαι τὸν χαρακτηρισμόν, ὅπως ἀναγγείλω κατ' αὐτοῦ τὸ εὔλογον παράπονόν μου, ὅτι διὰ μὲν τὸ ἱερὸν τὸν δὲν ἦτο κατάλληλος τόπος οὔτε ἡ ὥρα κατὰ μέσον κοσμικὴ δημοσία τῆς παρουσίας, ἀλλὰ ἀκούσας τὸν ἐξεγερθέντων ἀρχιεπισκόπων ἐκφωνοῦντα ἐπίλεξε "τὸν ἅγιον Κορυτσᾶς ὡς καθηγητὴν ἱερομόνων καὶ παραχωρεῖ αὐτῷ πρωτοκαθεδρίας, ἀλλ' εἶναι ἐπὶ πλέον φιλοξενούμενος". Πρῶτος κόλαφος! ἀλλὰ ὁ δεύτερος ἦλθε χειρότερος, διότι ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ἡ ἐπιφανεστάτη ὁ δηδὲν ἀναγκαιοδεῖς παρ' ἐμοῦ πρῶτος καὶ αὐτὸς Νευροκοπίου, ὁ κύρ Εὐγένιος, εἰπὼν ἄνευ περιστροφῶν τὰ ἑξῆς: "ἐγώ, καίτοι ἔχω τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας, παραχω

[illegible] διὰ λεγαριάφιον μ'. Οὕτω ὡσαύτως ἀμφοτέρων αὐτεξουσιότητι, αἷς [illegible]
ἤρμοζεν, διότι ἐτόλμησε νὰ λάβῃ θρόνον τελετάρχου καὶ νὰ σφετερισθῇ
[illegible]ίαν τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Διὰ τὸ δεύτερον, ἐφ' ὅσον ἅπαξ καὶ δὶς
παραλληρήσας, δὲ σφετερίζομαι τὴν θέσιν τοῦ ἐξάρχου τοῦ ἁγίου Ὄρους,
ἀρχιμανδρίτου δὲ τούτου ὄντος, τῶν παθόντων, ἀρμενίων, ἐξαρχ[illegible]
[illegible]τι. προσωρινεύομενος αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν μ' ἔσωσεν, ἔσωσεν
ἐφαρμόσῃ τὸ εὐαγγελικὸν "μετὰ ὁρκωμοσίας καὶ δευτέραν νουθεσίαν
παραιτοῦ" καὶ νὰ μὲ ἀναφέρῃ εἰς τοὺς ἀρχιεπισκόπους "εἰσὲ τὴν
ἐκκλησίαν", ὅθεν ὡσαύτως ἔλαβον τὴν, κατὰ Παναγιωργιάδην, παραλ[illegible]
[illegible]αν μου μὲ ἐπάχει ὡσαύτως ἐγράφως καὶ ἔμενον εὐχαριστημένος
ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμπεράσματι μου.

Μοὶ ἀνέφερεν ἄλλοτε τὸ ὡραῖον θέαμα τοῦ Ἀθανασίου, ὅτου καίτοι διάκονος κατέχει τὸν θρόνον τοῦ Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ Α' οἰκουμ. Συνόδῳ. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετόν, ~~[illegible]~~ ὁ πατριάρχης Ἀλέξανδρος ἦν ὡραῖος, ἀλλ' ἄλλο τι εἶχε βαθύτερον τὸ διάκονόν του. Ἀλλὰ τοῦτο ἀπαιτεῖ πλείονα εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ δὲν δίναται νὰ ἐφαρμοσθῇ, ἐφ' ὅσον ἀρχαιότατον εἰσεκράλησεν ἐν ταῖς οἰκουμ. συνόδοις καὶ ὡρίσαντο ἀρχιερ[illegible] διότι ἦτο ἄτοπον διάκονος ἢ ἱερεὺς νὰ ἔχῃ ὡρωλογιαδελφίαν, διὰ τοὺς παπικοὺς ἀντιθ[illegible] οὐδόλως τοιοῦτος ἐπέφερεν ἄλλος λόγος. Τοῦτο δέομαι νὰ τονίσω, ὅτι ὁ ἅγιος Νεκτάριος χαρακτηρίζει τὸ [illegible]

[illegible] ἐξάρτησαν διὰ λεγαριάφιον μ'. Οὕτω ὡσαύτως ἀμφοτέρων αὐτεξουσιότητι, αἷς [illegible] ἤρμοζεν, διότι ἐτόλμησε νὰ λάβῃ θρόνον τελετάρχου καὶ νὰ σφετερισθῇ [illegible]ίαν τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Διὰ τὸ δεύτερον, ἐφ' ὅσον ἅπαξ καὶ δὶς παραληρήσας, δὲ σφετερίζομαι τὴν θέσιν τοῦ ἐξάρχου τοῦ ἁγίου Ὄρους, ἀρχιμανδρίτου δὲ τούτου ὄντος, τῶν παθόντων, ἀρμενίων, ἐξαρχ[illegible] [illegible]τι. προσωρινεύομενος αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν μ' ἔσωσεν, ἔσωσεν ἐφαρμόσῃ τὸ εὐαγγελικὸν "μετὰ ὁρκωμοσίας καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ" καὶ νὰ μὲ ἀναφέρῃ εἰς τοὺς ἀρχιεπισκόπους "εἰσὲ τὴν ἐκκλησίαν", ὅθεν ὡσαύτως ἔλαβον τὴν, κατὰ Παναγιωργιάδην, παραλ[illegible] [illegible]αν μου μὲ ἐπάχει ὡσαύτως ἐγράφως καὶ ἔμενον εὐχαριστημένος

[illegible]ίαν ἢ δοξολογίαν καὶ τὴν ἱερωσύνην τῶν ἱερεῶν τῶν ἐξαρτῶν τὴν [illegible] [illegible] ἦν ἄρα ἡ δοξολογία εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, [illegible] [illegible]

[illegible]γοῦ παρόντος πᾶσα ἀρχὴ παυτάσθω. Ἀποφῶ δὲ ὡς συνεκρατήθη τότε ὁ ὀξύθυμος πρωτεράρχης, ὅτι ἔσωσε τὸ εὐόρμενον ἔλος τοῦ [illegible]φωνότατον καὶ εὐπροφρονέστατον καὶ σεμνόλαλον ἀρχιδιάκονον τοῦ Μητροπόλεως κ. Ἰωακείμ τὸν ἁγιοταφίτην (τὸν διευθυντὴν τῆς Ν[illegible] Ζιών), διότι ἐπρόκειτο εἰς τὴν δοξολογίαν ὁ στρατάρχης κ. Παθάρος μετὰ τῶν νεοσυρτῶν ἠρώ[illegible]σεν αὐτόν, ποῦ νὰ σταθῇ. ἐκεῖνος δὲ μόνον διότι τὸν ὑπέδειξε τὴν ὁριζομένην θέσιν, ἤκουσε τὸν κεραυνοβόλον φρόντισμα τοῦ ἐξαρχιο[illegible] τοῦ ἀρχιεπισκόπου: "νὰ ξεφορέσῃς καὶ νὰ φύγῃς ἀμέσως"! φαίνεται, ὅτι ἐφ[illegible] ὅτε τὸ ἐκκλησίδιον εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως, ὅτι ἀμέσως προσέλαβεν αὐτὸν ἐρημέριον τῶν ἀνακτόρων. Ἀλλὰ τί δὰ ἔλεγεν ὁ αὐθηρὸς τιμητής, ὁ ὀνομαζόμενος Ρωμαῖος, ~~ὁ ὀνομαζόμενος~~ ἐὰν ἦλθε ἐκεῖ τὸ παρελθὸν θέρος, ὅτε εἰς ἐπίσημον δοξολογίαν ὁ ἀρχιεπίσκοπος μὴ δυνάμενος νὰ ὀρθοστατήσῃ διέταξε νὰ τεθῇ εἰς τὴν θρονόθυρα θρόνος δι' ἑαυτόν καὶ ἕτερος διὰ τὸν μοναρχοῦντα καὶ ταῦτα ἐποίησε αὐτὸς ὡς πατριαρχικὸς ἐπιτροπεύων μετὰ τῶν ἄλλων ἱεραρχῶν;

μάλιστα μητροπολίτης της μαρτυρικής πόλεως Κορυτσάς, ούτ' εμφάνισις υπεδείκνυε τους τοσαλγείς τόνους των πανεχήνων, ίν' εγώ υπάρχω το σύμβολον εγγράφω νά διατηρήσω την δάφνα άσβεστον. Από ιδεείας σχεδόν, απ' όλου εξεδιώχθην από τών Ιτσλίων, δεν εζήτησα μητροπολιτ. θέσιν η υποφέρω τάπαντα χάριν της ιδεολογίας μου. ~~η εν τοιούτοις ήρχομαι τό μεγαλύτερον σφάλμα, εν ω υπεστηρίζόμην υπό τών ιδεοκρατίας εν ιδιαιτέρειαν.~~ Η έφερον δμως τίτλους: ήμην συγχρόνως καθηγητής τ. πανεπιστημίου η πρόεδρος της "Ανωτάτης Συντονιστικής Επιτροπής εθνικών αγώνων Ηπείρου" - ~~Και~~ ενδυμεύεται σίμωσαν τό Πανεχήνιον, όλε, όλαι κατά την εποίδεσιν των συμμοριτών ~~ναντίον~~ της Κονίτσης, ~~ίνα~~ εκινδύνευσαν η αύλα τά Ιωάννινα, εγώ εκλήθην παρά των δημανόσιων της πόλεως καί ενετάλην παρά της κυβερνήσεως νά εξοπλίσω την συστάδιαν Ηπειρωτικήν ταξιαρχίαν η νά μετάβω προς εποτίθεσιν άμυναν η μηδέν ~~ίσχύω~~ αμάχου πληθυσμού. Η εστούσα κατά τάς αρχάς Ιανουαρίου τοῦ 1948 πρώτος μετά της βασιλίσσης νά μεταβώ εις Κόνιτσαν ~~ενδιαφέρον~~ κατά θαυμαστόν χειμώνα, η νά φέρω εξ δν διαφόρων αντιαρμάτων κατά τυχόν ~~τών τών αντιαρμάτων κατά τυχόν~~ περιεχάς ~~ύψαιδρον~~ χώραν η τό μέτωπον, ενισχύων τόν στρατόν η οργανώνων ~~τοιούτον~~ αντίστασιν. Μέχρι φέρουν ~~Διετέλουν~~ επί τάσει τούτοις η πληρεξούσιος τοῦ αγίου Όρους.

(Βλ. ταῦτα πάντα εν πλάτει εκτεθέμενα εις τόν 500σέλιδον τόμον υπό τόν τίτλον: Ευλογίου Κουρίλα συνομήρου μητροπολίτου Κορυτσάς τ. καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Αθηνών, "Δεκεμβριανή τραγωδία των ορείων - Η ένεκα φάλαγξ των επιλέκτων η ή των Κόρων - Η φορεία τοῦ δανάου - τά μεδομηριά." Αθήναι 1953. Σημειωτέον δέ, αγαπητέ, ότι ειμαι όμως αρχιερεύς εν Ελλάδι, δοτις ασκήθην όμηρος η υπέστην τά πάνδεινα πεζοπορών μεί έλκος τοῦ στομάχου μέχρι τοῦ Πορναστίν. Όσον η έμελλον νά σου φανερώσω δίς καταδιωκόμενος υπό των Ελασιτών εις θάνατον, εάν αρρωστούσον δεν μέ ανήρπαζεν εκ τοῦ στόματος των αιμοχαρών εκείνων λύκων ~~μετά τάς μεταστάσεις ήμέρας αι~~ ενεκρώθη νυκτί. Οι δυστυχεῖς φρουροί ~~ήλθον~~

(Τοῦτο είναι τό τέλος) κατ' αρχήν πρέπει νά τό δώσω εν υποσημειώσει ο εστολογράφος. Άλλων ιατρός αύτος ζήτω σε βρέφη, (ζωντανοί τέλος) τά λόγια τοῦ άλλου η ει κυρίως κόπος τά κτυπά διαρκώς ει τά νεύρα· διό η, ίδιον πρό τοῦ πατριάρχου προσέβλεψεν ει εμέ, ασκόπευμα τοῦ οφθαλμοῦ κατόπιν της "διαγνώσεως φυλίας εσωτερικής η τοῦ στοιχειωδεστάτου γνωρίσματος πραγματικής φυλίας" η νά ευχαριστήσω αυτόν δεύτερον τα μέ ασπάσω τοῦ κόσμου νά εύρω τοιαύτας μυθηρόν λέξεις. Θά εδυσκολεύόμην όντως νά διατυπώσω πρός φίλον κατά δύστυχη φυλίαν τοιούτον χαρακτηρισμόν! Τούτο κατακινεί τήν εσωτερικήν ανωφυχ της φυλίας του, ήν εγώ ο τάλας εσίστευον ως αιχμή η δ' έφερον εγροφοδίτου· διόη κατά τόν Ναπολεόντα "φίλου φοβεροῦ αδυνάτου αντιλέγω". Σύγγνωθι, φίλε αγαπητέ, εάν ενοχλήσω η δέχεσθε τάς θερμάς μου ευχάς η ευλογίας. Ο Μητροπολίτης Κορυτσάς Ευλογιος Κουρίλας

μικρὴ λόχος. Ὁ ἅγιος ~~ἠδύνατο~~ τοῦ μητροπολίτου νὰ μὲ σώσῃ, ὅσον ~~πολλάκις ἔγινε~~ ποτὲ κατὰ τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα καὶ τὸν πόλεμον τοῦ 1912, ὅτε ἐξώρμησα ἐξ Ἀθηνῶν, ~~μετὰ~~ ἡγούμενος σωμάτων καταδρομῶν. Τὸν πρωΐαν ἐπείνων ἐν Ἀραχώβῃ τοῦ Παρνασσοῦ ἐσφάγησαν μετὰ βασάνων πάντες οἱ συνδεσμῶταί μου, καὶ ἔγραφαν αἱ ἐφημερίδες, αἵτινες ἐπὶ ἑβδομάδα περιέγραφον τὸ μαρτύριόν μου καὶ τὸ θαῦμα τῆς διαφυγῆς. Κατόπιν ὅλων τούτων ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις δὲν εἶναι φίλος μου, ὅσον κάλλιστα οἶδεν ὁ συνδεσμώτης μου, ἐπῆλθε μέχρι τοῦ τέλους, ~~τὸ ὅτι~~ μοὶ ~~εἰδοποίησε~~ παρεχώρει τιμητικὴν θέσιν κατὰ τὰς τελετάς; Καὶ ἔφερε τὰ γράψῃ παλαιὸς φίλος, ~~ἀπὸ Δεκεμβρίου ἐν Βασιλικῷ σφ~~ ~~ὅς ~~ὁ εἰσηγητής μου~~ πατριώτης καὶ ἱδιοτέλης τὰ ἑξῆς; "Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὰ δύο ἀκόμα γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἀνέφερα, ἐλατήριον ἀποκλειστικὸν εἶχον τὴν φιλαρχίαν καὶ φιλοδοξίαν. Ἐλυπήθην δὲ μεγάλως, διότι πολὺ ὀλίγως ἀνεκάλυπτον τοιαύτην ἰδιότητα εἰς τὸν ἀπὸ φίλον κ. Εὐλόγιον πνιγομένην ὁρμὴν εἰς ἀστραπιαίαν ἀποκατάστασιν, καὶ ἀναφροδίσιον καὶ ἀπὸ αὐτῶν τῶν μεγαλυτέρων"! Εἶναι ἀνυπόφορον, ὅταν ταῦτα λέγωνται παρὰ τοῦ κ. Παπαδημητριάδου, ὅστις γνωρίζει τὰ κατ' ἐμὲ καὶ ἄλλοι καὶ ἀνέφερεν εἰς τὸ γράμμα τοῦ μίαν περίπτωσιν ταπεινώσεως, κατὰ ἣν ἀπὸ τῆς προεδρείας τῆς Ἱ. Κοινότητος ἐδεξάμην τὴν θέσιν τοῦ πρωτοτάλου καὶ τοῦ ἀρχιδιακόνου μου καὶ ἐδυσάρεσα τὸ ἀφρονόμιόν τοῦ ἀναγνώστου τὸ "Πιστεύω" ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Πρωτάλου. Δὲν ἐμνημόνευσεν ὅμως ἄλλας ὀλιγωτέρας περιπτώσεις, κατὰ ἣν ἀπεκηρύχθην τὸ 1924 καὶ ἀποκαθιστάμενος ὑπάρχων ἀπὸ τοῦ 1914 καὶ ἀπὸ τῆς Μετανοίας κατέχων σχεδὸν τὴν πρώτην θέσιν, ἠπειλήθην νὰ ἀπολυθῶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας κατὰ τὴν ἀφορμὴν τῆς παρεμβάσεως λαυρωτικῶν συνάξεων καὶ νὰ λάβω τὴν τελευταίαν θέσιν μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἀνάγκας τῆς μωρᾶς, διανυούσης, τρίτον, καὶ ἔχει ὁ νόμος ὀφείλεται μοῦ πολὺ νεωτέρου καὶ δὲ ἀμπελουργοῦ καὶ ἐκεῖνος εἶναι ὕψος ἀπεκτήσεως νὰ μείνῃ μοναχὸς σχεδὸν ὅλον τὸν βίον μου, καὶ ἐκκλησίας δὲ ἐβιάσθη νὰ ἀκολουθήσῃ ῥωνάκιας, τελείως δὲ ἀξιόστους καὶ ὀγραμμάτους. Περὶ δὲ τοῦ τίτλου μου Μητροπολίτης παραιτοῦμαι αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀφοῦ ἦν ἐφέρετο ἀκέλλον ἐκκλησίας περιφέρεια μοὶ μὲ τίτλον ἐπισκόπου. Βεβαίως ἡ Σύνοδος ἐγκρίζει τὸ ἀφαιρετικὸν τίτλου μου, ὃν μεταχειρίζεται πάντοτε καὶ τὴν ἀφοῦ ἐμὲ γραμματέα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς. Τὸ σφάλμα ἴσως ἀποδοθεῖν εἰς τὸν γραμματέα, ὅστις ἔχων ὑπὸ ὄψιν τὴν μείνουσαν τοῦ ἀρχιεπισκόπου θέσιν ἐπέτρεψεν τοῦτο. Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀναγνωρίσασα τὴν βασίμους ἴσως λόγους μου εὐηρεστήθη νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ σφάλμα. Δὲν θέλω νὰ ἐπεκτείνω περαιτέρω καὶ νὰ ἀποδείξω ποῖος ἐδιδασκαλεύσε τὸν θεοφαγεστάτην, ὅστις τὸν ἐρώτησα μὲ ἐρωτοπόρευε μητροπολίτας τὰς ἐπιστολάς. Ὁμόφρων ὅμως ἐμοὶ γνωρίζει τὰς σκέψεις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Παπαδημητριάδου, ὅστις εἰσῆλθε διαφεύδει, καὶ ἐκεῖνος, ἐκείνου ὑποστηρίζων τὴν ἐναντίαν ἀπόφασιν καὶ ἀπαιτοῦντος διὰ τὴν ἀποδείκνυται κατὰ ὁλοκλήρου, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξαναγκάζει τὴν τὸ ἐπάγγελμα ἀμφιταλαντεύομενος πρὸν τοῦ ἱερεῖ καὶ τὸν τοῦ ἀρχιερέως. Καὶ ἐν εἰσαγάγῳ δὲ μοὶ ἀφίνῃ σπουδαῖος φίλος κ. Θωμᾶς τῆς νὰ δηλώσω, ὅτι τὸ ἀποστολικὸν θέλω ἀπόφασιν ἀπὸ τὸν ἀρχιεπίσκοπον διότι

Α Ι Τ Η Σ Ι Σ

εωργίου Κ. Παπαγεωργίου
υμνασιάρχου Καστορίας

[redacted]

ερί τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Ἁγίου
ίκομενίου Γρεβενῶν τοῦ θαυμα-
ουργοῦ
" ὡς Πολιούχου "

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 1 Μαρτίου 1955

οινοποίησις

εβασμιώτατον
ητροπολίτην Γρεβενῶν
.κ. Δωρόθεον

Εἰς Γρεβενὰ

Π Ρ Ο Σ

Τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
(Διὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Καστορίας)

Α Θ Η Ν Α ι

Μακαριώτατε,

" Ἅγιοι Συνοδικοί,

Τὸ δημιουργηθὲν ἐν τῇ θεσσαλικῇ πόλει Γρεβενῶν, τῇ ἰδιαιτέρᾳ μου πατρίδι, ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα εἶναι Ὑμῖν γνωστὸν καὶ ἐκ προφορικῆς ἀναφορᾶς μου τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1951 κἀὶ ἐξ ὑπομνημάτων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1947 καὶ ἐκ τῆς ἐπιβληθείσης μοι ὑπὸ τοῦ Σου Ὑπουργείου θρησκευμάτων ἀπὸ πέρυσι ποινῆς τῆς θυσ[illegible] νοῦς μεταθέσεώς μου εἰς Καστορίαν.-

Πῶς ἐδημιουργήθη τὸ ζήτημα τοῦτο ἐδημοσίευσα εἰς τὸ ἄρθρον μου "ἑνας" Ἅγιος ἀδικεῖται " τοῦ περιοδικοῦ" ἡ Κιβωτός." (τεῦχος Μαρτίου 1955).-

Ἐπιτραπήτω μοι νὰ ἐπαναλάβω ἐν τῇ παρούσῃ περιλήψιν τοῦ ζητήματος, ὅπερ ἀριθμεῖ ἤδη βίον 42 ἐτῶν περίπου.-

Ἐὰν ἦτο γνωστὸς ὁ κατάλογος τῶν ἐπισκόπων Γρεβενῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Δυτικῇ Θεσσαλίᾳ καὶ προπαντὸς κατὰ τὴν ἔνδοξον περίοδον τοῦ Βυζαντίου, τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν θὰ ἐγεννᾶτο.-

Τὸ ζήτημα προέκυψε ἐκ τῆς συγχύσε

τοῦ πρώτου Ἐπισκόπου Τρίκκης, εἰς τόν ὁποῖον ἐδόθη τό ὄνομα "Οἰκουμένιος" ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Λαρίσης Ἁγίου Ἀχιλλίου, εὐθύς μετά τήν ἐν Νικαίᾳ Σύνοδον καί ὑπό τήν ἐντύπωσιν τῶν συζητήσεων ἐν Συνόδῳ ταύτῃ, καί ἄλλων μεταγενεστέρων ἐπισκόπων Τρίκκης, οἱ ὁποῖοι ἐπίσης ἔλαβον τό ὄνομα "Οἰκουμένιος".-

Ἀναφέρω τόν ἐπίσκοπον Τρίκκης Οἰκουμένιον τοῦ 6ου ἤ 7ου αἰῶνος, ὁ ὁποῖος ἔγραψε ὑπόμνημα ἑρμηνευτικόν εἰς τήν Ἀποκάλυψιν, δημοσιευθέν ἐν Ἀμερικῇ.-

Ὁ Ἐπίσκοπος οὗτος εἶναι τελείως διαφορετικόν πρόσωπον τοῦ πρώτου Οἰκομενίου τοῦ 4ου αἰῶνος, τόν ὁποῖον ἡ ἐκκλησία κατέταξε μεταξύ τῶν Ἁγίων.-

Ἐπίσης καί ἄλλος ἐπίσκοπος Τρίκκης καί αὐτός Οἰκουμένιος, εἶναι ὁ συγγράψας τά παγκοσμίως γνωστά ὑπομνήματα εἰς τάς ἐπιστολάς τῆς Κ.Δ. ἐκδοθέντα εἰς 2 τόμους τῆς Πατρολογίας τοῦ MIGNE.-

Οἱ Μητροπολῖται Τρίκκης, Ἄνθιμος Παντελάκης καί Χερουβείμ Ἄννινος, μή ἔχοντες ὑπ' ὄψιν των ἐπαρκῆ στοιχεῖα ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας ἔκαμον σύγχυσιν τῶν τριῶν ὡς ἄνω Οἰκουμενίων τούς ὁποίους ἐθεώρησαν ὡς ἕν πρόσωπον, καί ἕνεκα τούτου παρεσύρθησαν εἰς ἀποφάσεις, διά τῶν ὁποίων ἠδικήθη ἕνας σπουδαῖος ἅγιος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Αἱ πολυάριθμοι ἅγιαι εἰκόνες ὡς τά τέμπλα τῶν Ἱ.Ναῶν. ἐντός τοῦ Ἁγίου Βήματος, ἐπί ἀρχαίων πολυτίμων Εὐαγγελίων, ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, τά ἅγια λείψανα αὐτοῦ ἐν ὡραίοις περικαλλοῦς ἀργυρᾶς θήκης, εἶναι οἱ ἀψευδεῖς μάρτυρες, ὅτι οἱ δύο ὡς ἄνω Μητροπολῖται παρεσύρθησαν εἰς ἐσφαλμένας ἀποφάσεις ἐξ ἀτελοῦς γνώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων τῆς Δυτικῆς Θεσσαλίας. Ὁ νῦν Μητροπολίτης Τρίκκης καί μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος ἐπέτρεψε τόν ἑορτασμόν τοῦ Ἁγίου Οἰκουμενίου κατά τήν 3ην Μαΐου 1953 καί τήν 3ην Μαΐου 1954, ἀλλά μόνον ὡς "Ἁγίου", οὐχί δέ καί ὡς "Πολιούχου", διότι ἡ Ἱερά Σύνοδος δέν ἀπεφάνθη ἐπί τοῦ ζητήματος. Ὁ Μητροπολίτης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τρίκκης Πολύκαρπος Θωμᾶς ἐτίμησε τόν Οἰκουμένιον ὡς Πολιοῦχον Τρίκκης καί εἶχε συγκεντρώσει πολύτιμον ὑλικόν περί τοῦ Ἁγίου, τό ὁποῖον ὅμως ἀπωλέσθη.-

Διά τῆς παρούσης αἰτήσεώς μου ἐξαιτοῦμαι ἀπό τήν Ἁγίαν καί Ἱερᾶν Σύνοδον νά ἐπιτρέψῃ ὁ προσεχής ἑορτασμός τοῦ Ἁγίου κατά τήν 3ην Μαΐου 1955 νά γίνῃ ὡς " Πολιούχου τῆς Τρίκκης ", σύμφωνα μέ τήν ἀκολουθίαν τοῦ: " Πόλις Τρικκαίων, ἀγάλλου καί χόρευε τοιοῦτον ΠΟΛΙΟΥΧΟΝ ἐκ ΘΕΟΥ δεξαμένη ", ἵνα μηδείς πλέον τολμήσῃ νά ἐπιτεθῇ κατά τοῦ Ἁγίου δι' ἀσεβοῦς ἀρθρογραφίας ἀμφισβητῶν τήν ἁγιότητα ἤ τήν ὕπαρξιν αὐτοῦ ἤ τό ὅτι εἶναι πολιοῦχος τῆς Τρίκκης. Τούς πολιούχους ἁγίους δέν ὁρίζουν ἄτομα ἤ ὁμάδες ἀτόμων, ἀλλ' ἡ ἐκκλησιαστική Ἱστορία τοῦ τόπου. Οὐδείς δύναται νά ἀντικαταστήσῃ δι' ἄλλου Ἁγίου τόν πολιοῦχον Ἅγιον, τόν ὁποῖον ὥρισεν ἡ ἐκκλησιαστική Ἱστορία.-

Τό 1950 ἐδωρήσαμεν εἰς τό ἐν Γενεύῃ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν μεγάλην εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Οἰκουμενίου (2μ. Χ 0,95μ.) φυλοτεχνηθεῖσαν εἰς τό " Ἅγιον " Ὄρος, βάσει τῆς μικρᾶς φορητῆς εἰκόνος τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν προελεύσεως ἐκ τῆς νήσου Ρόδου καί ἡ δωρεά μας αὕτη ἐγένετο εὐμενῶς δεκτή. Ὁ " Ἅγιος Οἰκουμένιος ἐξῆλθε πλέον ἐκ τοῦ στενοῦ ὁρίου τῆς ἐπισκοπῆς Τρίκκης καί ἀνέλαβε τήν ὑψηλοτέραν ἐντολήν τοῦ Κυρίου νά ἑνώσῃ τάς ἐκκλησίας.-

"Ἵνα ὦσιν ἕν, ὡς ἡμεῖς Πάτερ ".- (Ἰωάν. κεφ. 17ον)

Εὐπειθέστατος

Γεώργιος Κ. Παπαγεωργίου
Γυμνασιάρχης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ